

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · quart període · sèrie C · número 430

Comissió de Justícia

Sessió 21, dijous 25 de maig de 2017

Presidència de l'H. Sr. Germà Gordó i Aubarell

[Dossier](#)

TAULA DE CONTINGUT

Compareixença de representants del Servei d'Orientació Jurídica del Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca per a informar sobre la situació del centre, els darrers incidents relatius a les vagues de fam i l'amotinament, i la negativa a l'entrada de diputats del Parlament i del Congrés dels Diputats 357-00341/11	4
Projecte de llei sobre les voluntats digitals i de modificació dels llibres segon i quart del Codi civil de Catalunya (elaboració del dictamen) 200-00024/11	17
Proposta de resolució sobre la dotació de mitjans als centres penitenciaris de Lleida 250-00874/11	24
Proposta de resolució sobre la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial 250-00868/11	26
Proposta de resolució sobre la coordinació de l'Administració de justícia per a detectar casos d'emergència social 250-00878/11	30

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 21 de la CJ

La sessió de la Comissió de Justícia (CJ) s'obre a les deu del matí i nou minuts. Presideix Germà Gordó i Aubarell, acompanyat del vicepresident, Ferran Pedret i Santos; del secretari, Lluís Guinó i Subirós, i de la secretària en funcions, Anna Figueras i Ibàñez. Assisteix la Mesa la lletrada Immaculada Folchi i Bonafonte.

Hi són presents els diputats Carmina Castellví i Vallverdú, Jordi Cuminal i Roquet, Adriana Delgado i Herreros, Jordi Orobitg i Solé, Àngels Ponsa i Roca, Carles Prats i Cot, Maria Dolors Rovirola i Coromí i Anna Simó i Castelló, pel G. P. de Junts pel Sí; Carmen de Rivera i Pla, José María Espejo-Saavedra Conesa, Lorena Roldán Suárez, Elisabeth Valencia Mimbrero i María Francisca Valle Fuentes, pel G. P. de Ciutadans; Rosa Maria Ibarra Ollé, pel G. P. Socialista; Joan Coscubiela Conesa i Joan Giner Miguélez, pel G. P. de Catalunya Sí que es Pot; Alberto Villagrasa Gil, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya, i Benet Salellas i Vilar, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteixen a aquesta sessió la coordinadora de la Comissió d'Estrangeria de l'ICAB, Josefa Gutiérrez Mangas, i l'advocat del Servei d'Orientació Jurídica del CIE Zona Franca Albert Parés Casanova.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de representants del Servei d'Orientació Jurídica del Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca davant la Comissió de Justícia per a informar sobre la situació del centre, els darrers incidents relatius a les vagues de fam i l'amotinament, i la negativa a l'entrada de diputats del Parlament i del Congrés dels Diputats (tram. 357-00341/11). Comissió de Justícia. Compareixença.

2. Projecte de llei sobre les voluntats digitals i de modificació dels llibres segon i quart del Codi civil de Catalunya (tram. 200-00024/11). Govern de la Generalitat. Elaboració del dictamen (text presentat: BOPC 352, 11; esmenes presentades: BOPC 404, 17).

3. Proposta de resolució sobre la situació dels jutjats socials a les instal·lacions de la Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat (tram. 250-00846/11). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 333, 40; esmenes: BOPC 376, 10).

4. Proposta de resolució sobre la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial (tram. 250-00868/11). Grup Parlamentari de Junts pel Sí. Debat i votació (text presentat: BOPC 345, 24).

5. Proposta de resolució sobre la dotació de mitjans als centres penitenciaris de Lleida (tram. 250-00874/11). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 345, 30; esmenes: BOPC 402, 55).

6. Proposta de resolució sobre la coordinació de l'Administració de justícia per a detectar casos d'emergència social (tram. 250-00878/11). Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 345, 34; esmenes: BOPC 402, 56).

El president

Bon dia a totes i a tots.

Abans de començar la sessió, hi ha alguna substitució que vulguin fer conèixer? *(Pausa.)* Sí, senyor Orobitg?

Jordi Orobitg i Solé

Moltes gràcies, senyor president. En aquest cas, la diputada Anna Figueras substitueix el diputat Jordi Sendra.

El president

Moltes gràcies. Alguna substitució més? *No? (Pausa.)*

Compareixença de representants del Servei d'Orientació Jurídica del Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca per a informar sobre la situació del centre, els darrers incidents relatius a les vagues de fam i l'amotinament, i la negativa a l'entrada de diputats del Parlament i del Congrés dels Diputats

357-00341/11

També dir-los que el punt número 1 de l'ordre del dia..., abans de començar amb aquest, els comentaré que el punt número 3 ha estat posposat pel grup proponent. És així? (*Veus de fons.*) Gràcies.

Doncs, bé, tenim ara, com a primer punt de l'ordre del dia, la compareixença dels representants del Servei d'Orientació Jurídica del Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca davant d'aquesta comissió per a informar sobre la situació del centre, els darrers incidents relatius a les vagues de fam i l'amotinament, i la negativa a l'entrada de diputats del Parlament i del Congrés de Diputats.

En aquest sentit, estan presents davant nostre, d'una banda, la senyora Josefa Gutiérrez Mangas, que és la coordinadora de la Comissió d'Estrangeria de l'ICAB –moltes gràcies per ser aquí amb nosaltres–, i el senyor Albert Parés Casanova, advocat del Servei d'Orientació Jurídica del Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca –moltes gràcies, també, per ser aquí amb nosaltres. Els acompanya també, en representació de l'ICAB, el senyor Isidor Garcia. Moltes gràcies per acompanyar-nos.

I, sense més dilació, té la paraula la senyora Josefa Gutiérrez. Entre tots dos, entre els dos compareixents, tindran un total de trenta minuts. Senyora Josefa, té la paraula.

Josefa Gutiérrez Mangas (coordinadora de la Comissió d'Estrangeria de l'ICAB)

Bon dia, senyor president; bon dia, senyores i senyors. Molt bé. La Llei d'estrangeria defineix els centres d'internament d'una forma negativa, com a establiments públics de caràcter no penitenciari; establiments dependents del Ministeri del Interior, destinats a la custòdia cautelar i preventiva dels estrangers per garantir la seva expulsió, la seva devolució o el retorn per les causes establertes en la normativa d'estrangeria, i també en els supòsits de substitució de la pena privativa de llibertat que estableix l'article 89 del Codi penal.

El nostre servei d'orientació jurídica va entrar en funcionament el mes de febrer del 2015 gràcies a dos acords de col·laboració: un acord de col·laboració amb el Ministeri de l'Interior, amb la Comissió General de Extranjería y Fronteras, la Jefatura Superior de Policía de Catalunya, i un altre conveni de col·laboració amb l'Ajuntament de Barcelona.

Des de l'obertura, hi han hagut dues etapes diferenciades: per una banda, des del febrer fins a l'octubre del 2015 –com vostès deuen saber, el 2015 es va tancar el CIE per realitzar-hi unes obres de condicionament–, i després, com ja sabem, bé, es va reobrir al juliol del 2016 i nosaltres hi vam tornar a l'octubre del 2016 fins a l'actualitat, que hi continuem.

Respecte a les funcions principals del nostre servei..., és orientar jurídicament els estrangers que es trobin internats al CIE i que demanin expressament el nostre assessorament, informar-los sobre la seva situació jurídica, sobre el contingut i abast dels seus drets i deures. Nosaltres els auxiliem en la formulació i tramitació de les queixes i peticions adreçades tant als jutges de control com al director del CIE o a altres institucions. Sobretot hem fet una tasca molt important en els supòsits d'identificació de possibles demandants de protecció internacional, i també tràfic d'éssers humans i de menors.

Recordar que realment..., és a dir, quan nosaltres vam entrar al CIE de la Zona Franca de Barcelona, quan vam iniciar el nostre servei, pràcticament, l'any 2014, no hi havien sol·licituds de protecció internacional. És a dir, va ser gràcies a la nostra activitat, a la nostra tasca d'identificació, que el nombre de sol·licituds es va incrementar considerablement. Si vostès revisen les dades proporcionades pel Ministeri de l'Interior, justament els tres CIE on existeixen els serveis d'orientació jurídica –que són el de Barcelona, el de Madrid i el de València– són els CIE on es formulen més peticions de protecció internacional, i la raó és perquè s'hi fan aquestes funcions d'identificació.

Nosaltres també..., unes de les nostres tasques és auxiliar l'intern en l'obtenció de les dades de contacte dels seus advocats per afavorir el dret de defensa i, sobretot, el dret de comunicació que tenen amb aquests professionals. Malgrat que el reglament de funcionament dels CIE exigeix que els funcionaris policials, quan presentin l'estranger al centre

d'internament on se li ha donat plaça, hagin d'aportar un seguit de documentació –entre altres, les dades de contacte del seu advocat i més documentació–, la realitat és que cada dia, bé, ens adonem que aquesta informació no forma part del seu expedient. Llavors, bona part de la nostra feina consisteix en informar el nostre usuari, l'intern que ha demanat la nostra assistència..., fer les tasques d'esbrinar realment qui n'és l'advocat, l'advocat designat.

Pensin que moltes vegades n'hi han diversos designats, principalment als procediments sancionadors d'expulsió. I la raó és perquè a vegades s'inicia el procediment sancionador en una determinada província, en una determinada localitat, però realment la detenció –que és el que determina quin és el jutge d'instrucció competent per conèixer o per autoritzar que l'internament, quan és demanat prèviament per l'autoritat governativa–, doncs, es pot produir en una altra província, en una altra localitat, i, per tant, hi intervé un altre advocat. Moltes vegades hem detectat que un no sap de l'existència de l'altre, i, per tant, és molt important que treballin conjuntament.

També nosaltres el que fem és orientar i auxiliar els interns en la tramitació de la justícia gratuïta. Després l'Albert els hi explicarà molt més, és a dir, com s'activen tots aquests protocols d'identificació en el cas de menors, com articulem el protocol que ja tenim conveniat amb el director del CIE i inclús amb l'Illustre Col·legi d'Advocats de Madrid, perquè si, després, la resolució..., si hi ha una inadmissió o una denegació de la sol·licitud de protecció internacional, el jutjat competent serà el Jutjat Central Contencions Administratiu de Madrid o bé l'Audiència Nacional.

És un servei absolutament gratuït. És un servei que té una presència de quinze hores setmanals; és a dir, nosaltres estem allà els dilluns, dimecres i divendres de 9 a 14 hores per atendre, com els deia abans, aquells interns que sol·licitin expressament el nostre servei, la nostra atenció. L'Albert també explicarà com s'articula tot el tema de la petició i com es produeixen les vies d'informació de l'existència d'aquest servei.

La nostra jornada laboral està destinada principalment a l'atenció dels usuaris. És dir, aquesta atenció té una durada màxima de trenta minuts; a vegades no s'esgota i s'aprofita per fer altres assistències, però una part de la nostra jornada també està destinada a fer totes les gestions necessàries per materialitzar aquesta atenció, aquesta orientació, i, després, fer-ne la devolució a l'intern.

Les entrevistes es fan en un local habilitat en les dependències del CIE ubicat al costat dels locutors dels familiars. Nosaltres no estem dins del CIE, d'acord? Comptem amb un servei de traductors i tenim reunions, comunicacions molt fluides, tant amb el director del CIE com amb el fiscal delegat d'estrangeria o el jutge de control..., per tractar qüestions relatives tant a la situació jurídica dels interns com a les condicions d'habitabilitat en el centre d'internament.

Vostès saben que els centres d'internament..., quant a la normativa estatal, està regulat a la Llei i al reglament d'estrangeria. Després, l'any 2014 es va publicar el Reglament de funcionament i règim interior dels CIE, però realment les qüestions més concretes relatives als seus drets, relatives a les seves condicions de vida, han estat regulades a través de diverses interlocutòries dictades pels jutjats de control. Realment va ser una llàstima que tot aquest treball previ que s'havia fet per part dels jutjats de control no s'incorporés en el Reglament de funcionament i règim interior dels CIE.

La veritat és que nosaltres, des del servei d'orientació jurídica, hem demanat formalment ajuda als jutjats de control dels CIE, que en el cas de Barcelona són el número 1 –que és..., el senyor Aguirre– i el número 30, i hem demanat oficialment que totes aquelles resolucions, sobretot les de caràcter general, que tenen una incidència directa en la situació jurídica, en les condicions de vida dels interns..., que ens en donin trasllat, que siguin almenys un extracte, més que res per informar i fer el seguiment d'aquestes qüestions.

Igualment, nosaltres som a la Comissió d'Estrangeria del Col·legi d'Advocats de Barcelona, participem en la Subcomisión de Extranjería del Consejo General de la Abogacía, i, des de la nostra comissió, hem fet un treball de seguiment amb relació al grau d'implementació que ha tingut el Reglament de funcionament i règim interior dels CIE. M'estic referint..., és a dir, com vostès saben ja, el Reglament de funcionament i de règim interior dels CIE va ser publicat al març del 2014, i el Govern espanyol tenia un termini d'un any per implementar tots els serveis. Ha passat molt més d'un any, i, llavors, nosaltres hem preparat una enquesta que serà adreçada no únicament i exclusivament..., s'està realitzant

no únicament i exclusivament al CIE de Barcelona, sinó també a altres CIE, a la resta de CIE, i la intenció d'aquesta enquesta és mesurar el grau de compliment, d'implementació, del reglament de funcionament dels CIE, així com de les diferents recomanacions realitzades pel Mecanismo Nacional de Prevención de la Tortura.

Bé, tenim dades respecte als perfils dels nostres usuaris, la nacionalitat, el motiu de consulta i tal; si vostès hi estan interessats, els en podem donar la informació, però abans de donar trasllat al meu company sí que m'agradaria posar de manifest diverses xifres que entenem que són molt significatives.

Els ciutadans internats al CIE de la Zona Franca l'any 2016 van ser 639; d'aquests 639 interns, en van ser expulsats 137, el que representa un 21,43 per cent dels interns. Per tant, la privació de llibertat de 502 persones va ser innecessària. L'internament és una mesura cautelar, té un caràcter principalment instrumental, i, per tant, la finalitat és garantir un resultat. Per tant, la valoració és òbvia.

Per altra banda, explicar que la capacitat del CIE Zona Franca a 1 de gener del 2017 va ser de 212 interns, i els mesos de major ocupació van ser el setembre, que estava en un nivell d'ocupació del 76 per cent, i el desembre, del 70.

Continuarà ara el meu company per explicar el tema de com formalitzen les sol·licituds, com es fa difusió del servei, com s'activen els protocols quant a la protecció internacional, tema de menors, etcètera.

Moltes gràcies.

El president

Doncs, moltes gràcies, senyora Josefa Gutiérrez, coordinadora de la Comissió d'Estrangeria de l'ICAB. Ara té la paraula el senyor Albert Parés, com dèiem, advocat del Servei d'Orientació Jurídica del Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca.

Albert Parés Casanova (advocat del Servei d'Orientació Jurídica del CIE de la Zona Franca)

Bé, molt bon dia a tothom. Tal com estàvem explicant fins ara, nosaltres..., es va reobrir el servei a l'octubre del 2016, d'acord? Per tant, hi portem pocs mesos, però dins d'aquests pocs mesos hem anat atenent ja molta gent i moltes demandes.

La persona, com arriba a conèixer el nostre servei? Quan l'estranger arriba al centre d'internament, se li dona, per part de la policia, un full de drets, i allà, entre d'altres aspectes, se l'informa, doncs, que hi ha aquest servei d'orientació jurídica. També hi ha presència, en els centres d'internament, de Creu Roja, que porta tot el tema d'assistència social, que també acaben informant els interns d'aquest servei. A la pràctica, nosaltres hem detectat que, bé, és sobretot Creu Roja qui n'acaba informant, i després també altres interns que estiguin pel centre, que s'informen entre companys.

Senzillament el que ha de fer la persona que vulgui adreçar-se al nostre servei és omplir una instància, una instància molt senzilla, que només hi ha de posar el seu nom, d'acord?, i ja està, allà ja està marcat que vol parlar amb els advocats. Aquest full se li dona al director del CIE, i a nosaltres ens arriba en un dia. Com que hi anem dilluns, dimecres i divendres, en dos dies com a molt nosaltres ja tenim el full amb totes les persones que volen parlar amb nosaltres. L'únic que fem, senzillament, és avisar per telèfon a la policia perquè cridin aquest intern, ve amb nosaltres i ja està. Llavors, en aquest sentit, doncs, hi ha plena facilitat d'accés.

Com que tenim un intèrpret, evidentment, doncs, no hi ha cap problema. El fet de demanar l'intèrpret..., nosaltres, quan tenim aquest full de persones que volen parlar amb nosaltres, com que en quaranta-vuit hores tornem a estar en el centre, hi ha temps suficient per demanar el servei de l'ajuntament que ens facilita aquests intèrprets. Vull dir que, en aquest sentit, hi ha molta facilitat.

Un cop arriba a nosaltres, doncs, bé, les demandes són de tot tipus: des de saber l'advocat, contactar-hi, saber diferents motius..., els drets, situacions que li estan passant... Se l'informa, se l'assessora, se li facilita..., si ha de fer algun escrit, li podem fer nosaltres; si s'ha de fer alguna trucada o alguna gestió que estigui a les nostres mans en aquell moment, també es pot fer. O sigui, se li faciliten molt les eines que ell potser a vegades no..., bé, per manca de material, diguem-ne, no pot exercir.

Llavors, nosaltres, un dels protocols que tenim en el centre d'internament és en aquells casos de persones que estan en el CIE i que volen demanar protecció internacional. Nor-

malment, gairebé sempre és el mateix intern, que demana la sol·licitud de protecció internacional. De moment, no ens hem trobat cap cas que..., bé, sí –perdó–, hi va haver un cas que el vam haver d'informar i dir-li: «Pel que ens estàs explicant, pensem que tu pots ser una persona possible demandant de protecció internacional.» Després no va fer..., per altres motius, d'acord? Però, bé, en general, la persona mateixa ja té aquest coneixement de que pot demanar aquesta protecció internacional.

Com funciona? El protocol que seguim nosaltres senzillament és que omplen una instància, un full que els facilita la mateixa policia, dirigida al director del CIE que diu que vol demanar protecció internacional. No hi ha cap formalisme: només que hi posi «asilo», ja està, i no es demana, evidentment, cap formalisme. Immediatament això arriba al director del CIE i demana, a través del col·legi d'advocats, l'assistència d'un advocat d'ofici especialitzat en protecció internacional i fan aquesta entrevista.

Un cop fan aquesta entrevista, ja és l'advocat d'ofici designat qui en porta, doncs, més que la defensa, l'assistència jurídica. Si se li denega, fa un «reexamen», que se'n diu, i si se li denega també o si es desestima aquest reexamen, llavors l'intern té dret a demanar un advocat d'ofici per fer un recurs, com deia abans, als jutjats de Madrid, que són els qui hi tenen competència, i nosaltres, des del nostre servei, gestionem tota aquesta sol·licitud d'advocat d'ofici per a Madrid. Ja hem parlat amb el Col·legi d'Advocats de Madrid i amb el centre d'internament, omplim tots els formularis que facin falta, i, a través del director del CIE..., o de direcció, diguem-ne, millor dit, es tramita en el Col·legi d'Advocats de Madrid.

Paral·lelament, també se li facilita una sol·licitud que gairebé sempre és a l'Audiència de Madrid, d'acord?, en què es demana el que se'n diu una «mesura cautelar», que no sigui expulsat, aquell intern, mentre es tramita el recurs, però això ja és competència judicial. No hem tingut nosaltres cap incidència ni cap coneixement de cap incidència respecte a aquestes sol·licituds, perquè tot funciona de manera prou àgil.

Després, bé, no està previst encara que assisteixin dones en el Centre d'Internament d'Estrangers de Barcelona, però sí que nosaltres ja tenim coneixement, evidentment, del protocol que s'ha de seguir d'acord amb el Protocol de protecció de les víctimes de tràfic d'éssers humans, aprovat per Catalunya i també a l'Estat espanyol, on s'estableix, en un apartat concret, que quan hi ha una possible..., si detectéssim –en el moment, ho repetixo, que hi hagi dones en el centre d'internament– una possible situació de víctima de tràfic, doncs, bé, se seguiria el protocol, que és posar-ho en coneixement de la fiscalia i del director del CIE perquè es vagi seguint tot el procés que calgui.

Nosaltres, mentre l'intern està..., ha fet qualsevol sol·licitud, qualsevol gestió, sempre fem un seguiment d'aquella situació, que no hi hagi una situació de que hagi demanat un advocat i no s'hagi tramitat, hagi fet una instància i no s'hagi tramitat... Fem sempre aquest seguiment, i no hem tingut constància mai de que hi hagi hagut cap disfunció. En aquest sentit, funciona tot de manera correcta.

I després, també, en possibles situacions de menors que estiguin en el centre..., bé, precisament ahir vam aconseguir, doncs, que un menor entrés al centre de protecció de la DGAI, i en altres casos se l'informa, se li explica que necessitem algun document, tot el que es pot fer... Quan arriba aquesta persona i ens manifesta que és menor d'edat, primer, evidentment, intentem que aquest..., no, «intentem», no: li diem al possible menor que parli amb algú de la seva família perquè envii alguna documentació. Nosaltres facilitem el fax, el telèfon i el correu electrònic perquè pugui adreçar-s'hi amb la màxima facilitat.

A partir d'aquí, nosaltres li preparam escrits, a aquest possible menor, dirigits a la Fiscalia de Menors de Barcelona, a la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència de la Generalitat de Catalunya, al cos policial que en va ordenar la devolució o bé l'expulsió –gairebé sempre és devolució, d'acord?–, al jutjat d'instrucció que va ordenar l'internament d'aquella persona, possible menor, en el centre d'internament. I, bé, nosaltres fem aquests escrits, s'envien a aquests diferents organismes i en fem un seguiment.

Si no hi ha algun tipus de resposta o creiem que no es pot fer alguna actuació més..., doncs, ja hem presentat comunicacions al Comitè dels Drets de l'Infant de Nacions Unides, que, com ja deveu saber, des de l'any 2014..., va emetre un protocol segons el qual un menor pot dirigir-se directament al Comitè dels Drets de l'Infant, un cop esgotades les vies internes, que, bé, jurídicament ja es pot explicar, però, per no explicar coses ara que no venen al cas, potser, que sapiguem això, que s'ha obert aquesta via al Comitè dels Drets de l'Infant i que estan en tràmit diferents possibles situacions de menors.

I, bé, en tot cas, sempre nosaltres anem vigilant aquell menor, si finalment acaba sortint o no, i on es dirigeix. Clar, per a nosaltres, el servei, òbviament, és només dins del..., un cop està en el centre d'internament. Quan està fora, si és el mateix menor o la persona que es posa en contacte amb nosaltres, d'acord; però, evidentment, nosaltres no podem actuar més enllà, per una qüestió de protecció de dades.

Bé, jo penso que aquí hi hauria el tema del tràfic, quan hi hagi dones que puguin entrar en el centre d'internament –de moment, encara no està previst–..., de protecció internacional.

I, bé, després, sí, també hi ha persones que a vegades s'han volgut adreçar al jutge de control perquè ells diuen que han patit alguna situació d'agressió. Només ens hi hem trobat en un parell de casos, d'acord? Un ho va fer a través d'una entitat, d'una ONG, que va pel centre d'internament, i a l'altre nosaltres li vam redactar l'escrit, doncs, escrivint el que ell manifestava, i aquest escrit es va dirigir al jutge de control. A partir d'aquí, tot ja té el seu curs.

Nosaltres, sobretot, una gran tasca que fem és facilitar molt la feina als diferents advocats que puguin tenir aquell intern, perquè, tal com hem dit abans, aquesta persona pot venir del centre d'internament de Barcelona, però prové de Granada, de Mallorca o d'altres llocs de l'Estat espanyol, i, per tant, allà ja té un advocat d'ofici, però no té facilitat, potser, de venir fins a Barcelona. En aquest sentit, nosaltres fem molta connexió amb aquest advocat, facilitem informació i documents i el que l'intern, doncs, ens demani, i, sobretot..., poder conèixer la seva situació.

Tenim una relació molt fluida, de moment tot està funcionant molt correctament, i, bé, intentem fer la feina el màxim de bé i com a bons professionals que intentem ser.

Si hi ha algun dubte, alguna cosa...

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Parés. Ara és el torn dels grups parlamentaris. En aquest torn disposaran, els portaveus de cada grup, d'un total de cinc minuts. Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, *president*. En primer lugar, agradecer la comparecencia en esta comisión de la señora Josefa Gutiérrez y del señor Albert Parés: ella, coordinadora de la Comisión de Extranjería, y el señor Parés, abogado «a pie de obra», como diríamos, en el CIE de la Zona Franca. Y agradecer sobre todo también la comparecencia del señor Parés, porque nos trae la realidad del día a día en el CIE de la Zona Franca.

Ustedes han hablado de que ha habido y se tramitan..., o al menos intervienen en la tramitación de solicitudes de protección internacional, que detectan si hay..., que muchas veces ya las mismas personas internadas saben de ello por Cruz Roja, o porque lo saben, pero que ustedes lo facilitan. ¿Me podrían decir cuántas solicitudes de protección internacional se han tramitado desde el SOJ del CIE de la Zona Franca?

Luego, también se habla –y se ha hablado aquí– de que, si hay alguna queja sobre maltratos, interviene el SOJ. ¿Me podrían decir cuántas...? Me ha parecido entender que ha habido una o dos quejas, que entonces ustedes han intervenido, pero querría saber..., primero, que me confirmen este dato, y, en este caso, en el caso de que ustedes reciban una queja sobre maltrato, ¿tienen algún tipo de protocolo en estos casos para actuar? Y si, como ustedes van, por lo que he entendido, tres días a la semana, ¿qué pasa si se sucede un caso de una queja sobre un maltrato o cualquier problema que pueda haber? ¿Cómo se soluciona en estos días?

Y yo, por mi parte..., bueno, agradecer este dato que nos ha dado la señora Gutiérrez, que me parece muy importante, que dice que en el 2016 hubo 639 internados, de los cuales 137 fueron expulsados pero 502 no. Entonces, yo creo que esto induce, pues, quizás a una reflexión y quizás a que se pudieran encontrar otras alternativas al internamiento en el CIE, tal y como se acordó al menos en las conclusiones que sacaron en la legislatura pasada sobre el funcionamiento de los CIE. Sobre todo, pues, una de las conclusiones que se extrajeron es que a lo mejor había medidas alternativas al internamiento, porque en la mayoría de los casos estaban internados tras una detención por una falta administrativa, que es no tener arreglada, pues, toda la documentación para la permanencia en España.

Por tanto, me parece importante, este dato que nos ha dado, para también esclarecer... Porque, claro, a veces, cuando hemos visitado el CIE de la Zona Franca, dicen: «Bueno, son personas que están pendientes de una orden de expulsión.» Te das cuenta de que no, de que la mayor parte de los internos que han pasado por la Zona Franca..., al menos en los del 2016, pues, no ha sido así.

Nada más. Y muchísimas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. I gràcies també a la senyora Gutiérrez i al senyor Parés per la seva compareixença avui aquí, però sobretot també per la tasca que el servei d'orientació jurídica desenvolupa al si del Centre d'Internament d'Estrangers de Barcelona.

Mirin, aquí hi ha diverses qüestions que caldria abordar, si tinguéssim més temps, abans de fer-los preguntes, sobre la seva concreta tasca d'orientació jurídica als interns del Centre d'Internament d'Estrangers de Barcelona, perquè aquest Parlament ha tingut ocasió de debatre amb profunditat –ja s'hi ha fet referència– sobre el model dels centres d'internament d'estrangers, i va elevar a la consideració del Ple –i es van aprovar, moltes d'elles– una sèrie de conclusions que trobem que són molt interessants i que en certa mesura caldria també traslladar a altres parlaments, inclús a les Corts Generals.

En aquestes consideracions de tipus general hi havia reflexions no només sobre el que suposa un centre d'internament d'estrangers o la mateixa mesura privativa de llibertat com a mesura cautelar per una qüestió sovint purament administrativa, sinó que hi havia reflexions també sobre qüestions de control de fronteres, d'estrangeria, és a dir que anava bastant més enllà, i a la vegada també més ençà, perquè, independentment de la posició de cada grup respecte a la necessitat o no d'una institució com els CIE, també hi havia qüestions que eren, diguem-ne, per al mentrestant, és a dir, mentre discutim si aquest és el model o no és el model, almenys que hi hagi determinades condicions a dins.

És impossible reproduir, en el temps d'intervenció que tenim, totes aquestes consideracions que es van fer. M'hi remeto, em remeto a les posicions del meu propi grup parlamentari en aquells debats, però els vull fer una sèrie de preguntes.

Vostès, clar, és veritat que ara, d'ençà que ha tornat a obrir..., des de l'octubre, comenten, del 16 atenen de nou els interns, però, diguem-ne, a quina proporció del conjunt d'interns arriben? És a dir, assessoren o orienten, diguem-ne, un 20, un 30, un 80 per cent dels interns que passen pel centre d'internament d'estrangers de Barcelona?

Perquè vostès han comentat que tant la Creu Roja com, diguem-ne, el boca a orella funcionen per donar a conèixer la seva existència, i que hi ha facilitats, que no es troben amb dificultats per poder fer la seva tasca. Això, els demano que m'ho confirmin; m'ha semblat que ho afirmaven en la seva intervenció, però sempre està bé saber que no hi ha cap trava de cap tipus per desenvolupar el seu servei d'orientació. I també interessa això que els deia, no? Saber a quina proporció arriben del total d'interns que passen per allà.

Després, hi ha una dada que no sé si vostès en disposen –jo la pregunto perquè tinc alguna dificultat per obtenir-la per altres vies i ho provo arreu on puc–, que és: del total d'actuacions que hi ha en matèria d'estrangeria per a les persones que no van documentades, quin és el volum que acaba passant pel CIE? És a dir, en total, de les actuacions que hi ha d'identificació de persones que no van convenientment documentades, quants internaments?

Perquè, en principi, amb el text de la llei i del reglament, l'internament hauria de ser una última mesura per assegurar un determinat resultat. Vostès ja han acreditat almenys el cas del CIE de Barcelona, però coneixem dades del conjunt de l'Estat..., la ineficàcia clara a l'hora d'assegurar la qüestió de la devolució, de l'expulsió, però no sé fins a quin punt el volum total de persones que acaben passant pel CIE és fins i tot significatiu en el conjunt dels fluxos de migració en situació administrativa irregular que hi pugui haver. Perquè la ineficàcia del CIE es podria acreditar, diguem-ne, d'una banda, pel total d'expulsions que aconsegueix entre els interns, però també pel total respecte als fluxos migratoris en situació administrativa irregular que existeixen.

Ho estic citant de memòria i segur que m'equivoco, però crec que un informe que discutíem quan hi havia el grup d'estudi aquí, al Parlament, deia que havien passat en un

any determinat –no recordo si era el 14, el 13 o així– unes cinc mil o sis mil persones per tots els CIE d'Espanya, i que s'havia expulsat a menys del 40 per cent d'aquestes persones. I això es comparava amb els fluxos migratoris d'aquell mateix any, i es deia: «Bé, és que és una gota en un mar, no?, i, a sobre, és absolutament ineficaç.» Bé, doncs, això eren qüestions que els preguntava.

Després, preguntar-los també respecte a la qüestió de..., han fet bastanta referència a la qüestió de protecció internacional, però els demanaria si ens poden dir si tenen coneixement de com acaben els casos d'identificació de persones que han estat víctimes de tràfic de persones, si realment després aconseguen acollir-se a allò que preveu el nostre ordenament d'especial protecció en aquests casos, no? Perquè, clar, vostès en fan la identificació i suposo que es deriven..., saber si tenen notícia de si això acaba en bon port o no.

I ho deixo aquí, tot i que segurament hi haurien moltes més coses, però...

Els agraeixo molt la seva tasca.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara, per part del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, té la paraula el senyor Joan Coscubiela.

Joan Coscubiela Conesa

Gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, agrair als compareixents no només la seva compareixença, sinó la tasca que fan per intentar minimitzar l'impacte profundament negatiu que tenen els CIE en els drets humans de les persones internades.

Ja saben quina és l'opinió del nostre grup al voltant de la necessitat de tancar els CIE, per dues raons: primera, perquè creiem que és absolutament inútil amb relació al suposat objectiu que es pretén, i, en segon lloc, perquè és força evident l'existència de vulneració de drets humans, que no cal que siguin en casos exagerats –que es poden produir, sens dubte, i un dels objectius d'aquesta compareixença és això–, sinó en la mateixa existència, en la mateixa normalitat dels CIE.

Els demanarem algunes ampliacions de la informació conscients que, lògicament, vostès poden explicar el que poden explicar. I, en qualsevol cas, moltes de les preguntes que a nosaltres ens agradaria que es responguessin obeeixen als responsables polítics, que normalment eludeixen aquesta responsabilitat, però ens agradaria que vostès, en aquesta tasca que fan a través del Col·legi d'Advocats de Barcelona, del servei d'orientació jurídica, ens poguessin ajudar a detectar l'estat dels drets humans, en sentit ampli, al CIE de Zona Franca. Perquè, en definitiva, l'objectiu de la compareixença demanada per nosaltres i pel Grup de la CUP és això, ajudar a identificar aquestes situacions.

La primera qüestió que volíem plantejar és si vostès han trobat algun element de discriminació a partir del moment de la reobertura del centre; és a dir, si les condicions materials, si les condicions físiques del canvi que s'ha produït han tingut algun efecte positiu des del punt de vista de les condicions dels interns pel que fa referència a la seva actuació o pel que fa referència al que vostès detecten des d'aquesta perspectiva.

En segon lloc, una cosa que és molt important: ens ha semblat entendre, i ho han posat de manifest els dos grups anteriors que han intervingut..., el volum relativament petit d'intervenció que fan vostès comparat amb l'univers, evidentment, a partir de les peticions i així, però sobretot el volum relativament petit de persones a les quals, després de l'internament al CIE, se'ls aplica alguna de les mesures per a les quals suposadament està previst, eh?, que és el tema d'expulsió o retorn, des d'aquesta perspectiva. Com veuen vostès les situacions aquestes, d'aquestes persones que han passat pel CIE moltes vegades per una qüestió estrictament d'irregularitat administrativa i res més? I què significa això des de la perspectiva dels drets humans? Perquè, en definitiva, és prou conegut i crec que és bastant assumit que en algun moment els CIE respecten menys els drets humans dels interns que els que hi puguin haver en un centre penitenciari, des d'aquesta perspectiva, perquè hi ha un procés de limitació de la llibertat que està molt poc justificat, des d'aquest punt de vista. La seva valoració, en aquest sentit.

La segona qüestió amb relació a la situació dels menors –important–, des d'aquesta perspectiva: volíem saber si poden afegir més informació al voltant del nivell de resolució d'aquestes situacions –almenys en els casos en els que vostès han intervingut– i alguna informació més al voltant de si està funcionant la possibilitat d'accedir al Comitè dels drets de l'Infant de les Nacions Unides, que suposo que deu ser una cosa residual, però...,

quantitativament parlant, vull dir. Residual no ho és mai, sempre que afecti una persona, un nen especialment, un menor, per entendre'ns; però, en qualsevol cas, situar-ho, des d'aquesta perspectiva.

Com han vist vostès el retorn dels plantejaments que vostès fan com a assessorament al voltant del tema de la protecció internacional, en el tema d'asil; és a dir, el nivell de satisfacció, d'agilitat de l'Administració en aquest sentit, de temps innecessari que moltes d'aquestes persones es troben internades en els CIE podent estar en llibertat si es reconegué aquest dret d'inici, només, del procediment d'asil. I, també, des d'aquesta perspectiva, si vostès han detectat algun supòsit d'internament com a conseqüència de processos només d'irregularitats sobrevingudes, és a dir, d'aquesta gent que de cop i volta passa d'una situació de legalitat a illegalitat pel simple fet d'haver-se quedat sense feina, i, a partir d'aquí..., tot un procés kafkià de passar a una situació d'irregularitat que en algun cas pot acabar fins i tot en el tema de l'internament.

I, bé, qualsevol cosa que vostès ens puguin aportar des de la perspectiva de com treballar, des d'aquesta comissió, per a la millora dels drets humans dels interns dels CIE, sabent que el millor que podríem fer és el seu tancament; però, mentre no ho aconseguim..., exactament com ho fem, des d'aquest punt de vista. Som conscients de la prudència amb la que vostès ens informen aquí, tenint en compte que representen una institució com a col·legi d'advocats i no sé què, però entre la prudència de la representació de la institució i els drets humans, els agrairíem que vostès avui fossin el més agosarats possible a l'hora d'explicar-nos el que de veritat vostès pensen que està passant al CIE en aquests moments.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per part del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí; gracias, presidente. Primero, agradecer a la señora Josefa Gutiérrez y al señor Parés su presencia y la intervención; creo que ha sido muy interesante. Y yo primero diría que el CIE, al final, es una herramienta que no es extraña en el resto de Europa; muchos países de Europa y las democracias occidentales tienen sistemas similares –por desgracia, en las dictaduras el sistema es mucho peor. Por lo tanto, no hablamos de algo extraordinario en Europa ni en el mundo occidental, y, a partir de aquí, lo que se tiene que hacer es garantizar el mayor servicio a esas personas, a esos seres humanos que están en esa situación.

Entiendo que ustedes dan un servicio en el cual se les facilita su trabajo, que es informado por Cruz Roja y por la propia policía, como comentaban. Creo entender, como ustedes han dicho, que no hay ningún problema para ejercer su labor con total normalidad, pero, claro, los CIE son muy..., para algunas plataformas y para algunos partidos es muy fácil hablar de vulneración de los derechos humanos, es un discurso muy fácil. (*Remor de veus.*)

El president

Si us plau, una mica de silenci...

Alberto Villagrasa Gil

Yo les pregunto si ustedes creen que en los CIE se vulneran los derechos humanos, porque, si es así, lo que tenían que haber hecho es presentar una denuncia; entonces, si creen que ese discurso es real. ¿Usted cree que hay algún interno o que potencialmente los internos están desprotegidos legalmente? Porque, si no, no tendría sentido que ustedes estuvieran allí. Por lo tanto, ¿están desprotegidos, los internos, legalmente en los CIE? ¿Se vulneran los derechos humanos? ¿Usted cree que se maltrata a los internos? Yo creo que no, pero ustedes tendrán mayor conocimiento de causa sobre este tema, de alguna manera, para contrarrestar el debate –a veces, políticamente demagógico– que se hace sobre los CIE.

Comentaban que en el 2016 había 639 internos, se expulsan 139, y 502 decía que estaban en una situación de retención innecesaria. Hombre, es que, realmente, la expulsión de una persona no es fácil, porque muchas veces esas personas llegan sin pasaporte, o, si tienen pasaporte, lo tiran; hay que identificar de dónde vienen –muchas veces no dicen de dónde vienen–; hay países de origen que no reconocen a sus nacionales... Y, por lo tanto,

a esas personas que legalmente podrían ser expulsadas no se las puede expulsar, porque no se identifica el país de origen o sus países de origen no las reconocen, y, por tanto, es imposible expulsarlas. ¿Qué cantidad de estos 502 estarían en esta situación? No sé si lo saben. ¿Lo saben?, yo lo pregunto. Porque una gran parte de estas personas no se expulsan por este motivo.

Y luego, ¿cuál es la situación en la que se quedan, estas 502 personas? ¿En situación de legalidad o de ilegalidad? Una gran mayoría se quedan en una situación sin resolver, en la calle. Lo digo porque a veces tampoco es que estén en una situación de retención pura y dura, pero sí que es verdad que, de esos 502, posiblemente una gran parte..., su expulsión viene por problemas administrativos, por desconocimiento de cuál es el país de origen de la persona, y un inmenso problema sobre todo en esos países en vías de desarrollo es que no reconocen a sus nacionales, y ustedes lo saben. Y, por lo tanto, es imposible expulsar a alguien cuando no se sabe su país de origen.

A partir de aquí, poco más. Agradecer su intervención, y, sobre todo, preguntarles y que me confirmen si ustedes creen que jurídicamente están protegidos, los internos; si se vulneran los derechos humanos, y, si es así —si es así, que yo creo que no—, por qué no se denuncia. Si no se denuncia es porque no se vulneran, y, por lo tanto, algunos debates se tendrían que cerrar ya para no hacer demagogia sobre este tema tan importante.

Gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Benet Salellas.

Benet Salellas i Vilar

Gràcies, president. Parlar després del Grup Parlamentari del Partit Popular és sempre una oportunitat interessantíssima, no?, extraordinàriament dialèctica, perquè quan acaba deixant a l'aire la pregunta de si la falta de denúncies de vulneracions de drets humans en els CIE ha de portar com a conclusió que no hi ha vulneració dels drets humans obvia que sistemàticament s'estan denunciant vulneracions de drets humans, que sistemàticament s'estan denunciant situacions molt greus, algunes d'elles que han significat fins i tot la mort de persones en el centre d'internament.

Però penso —i, en aquest sentit, m'agradaria posar-ho sobre la taula— que potser és necessari i imprescindible haver conegut algú que hagi estat en un CIE, algú que hagi estat objecte d'un expedient administratiu d'expulsió, per entendre la dimensió humana del que s'està parlant aquí. Perquè si no es coneix ningú, si no s'han conegut les històries personals d'aquells que són objecte dels procediments d'expulsió, doncs, probablement és molt difícil desplegar una estratègia d'empatia que ens permeti entendre el que s'està parlant aquí, que no té a veure tant amb si es reconeix o no es reconeix per països d'origen, sinó sobretot..., i des del meu grup parlamentari en aquest sentit la nostra posició és clara: no només estem a favor del tancament dels CIE, sinó que estem a favor de rediscutir a fons la institució de l'expulsió administrativa.

Perquè pensem que a data d'avui... Per l'experiència d'aquells que treballem en l'àmbit d'estrangeria, d'aquells que trepitgem els jutjats, sabem que avui s'estan expulsant joves que han nascut aquí, que han estat escolaritzats aquí, que tenen tota la seva família aquí i que són retornats a un país que pràcticament no coneixen, no? I, per tant, es donen situacions jo penso de greu injustícia, justificades exclusivament des d'una perspectiva de qui té o no té la nacionalitat espanyola, que ens sembla que tenen una naturalesa injusta absolutament d'origen.

I, per tant, nosaltres..., ja no és el debat dels CIE, és el debat sobre la institució de l'expulsió, que pensem que exclusivament..., evidentment hi ha d'haver casos, probablement, en què, per motius de seguretat nacional, de delictes molt greus, l'expulsió pot arribar a estar justificada, però en l'actualitat les expulsions no s'estan aplicant a terroristes, no s'estan aplicant a homicides o violadors, sinó que el gruix de persones afectades pels expedients d'expulsió administrativa és d'un altre perfil, que ens planteja una situació d'injustícia que es desplega sobre els barris del nostre país, i a mi això em preocupa, perquè qui sembla odi recull tempestes.

Però, en qualsevol cas, he de dir, més enllà d'agrair als companys advocats que han comparegut avui la informació que ens han donat, que he assistit amb una certa perplexi-

tat a la seva compareixença, perquè com a grup dels que vam sol·licitar la seva compareixença..., doncs, vostès han fet una explicació molt allunyada de la que inicialment nosaltres els demanàvem.

La seva compareixença va ser sol·licitada en el marc d'una bateria de compareixences, conjuntament amb la del director del centre d'internament, amb la del jutge encarregat de la vigilància del CIE, amb la del fiscal competent en matèria de control de drets humans en el CIE. I és cert que els hem de felicitar perquè vostès com a mínim han vingut; és a dir, ni el director del CIE, ni el jutge encarregat, ni el fiscal encarregat consideren que hagin de donar cap tipus d'explicació a aquesta cambra, i, per tant, bé, penso que és tot un privilegi democràtic que vostès hagin accedit a venir, com a mínim, a explicar-nos la situació i a contestar les nostres preguntes, no? Penso que també ens diu molt de la categoria democràtica que té aquest país i que es viu en aquest moment, no?, quan determinades institucions, doncs, consideren que es poden sostreure del control de les cambres parlamentàries o, com a mínim, de comparèixer-hi.

Però sí que m'agradaria, en allò que fos possible, que retornéssim al que era l'objecte de la compareixença. La sol·licitud de compareixença la vam fer, entre altres grups, també el grup de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, per uns amotinaments que van existir al CIE de Zona Franca a l'octubre i al desembre del 2016. Per qüestions que desconec, aquesta compareixença es practica al maig del 2017, no perquè nosaltres no hàgim demanat que es practiqués amb anterioritat, perquè, de fet, això tenia sentit fer-ho a escasses setmanes o mesos de que s'haguessin produït els fets, no?

Però, en qualsevol cas, sí que els reiteraria, si us plau, que ens informessin, dins de l'objectivitat o del grau de perspectiva que se'ls exigeix per la condició en què avui compareixen, que ens expliquin quin coneixement tenen dels darrers incidents relatius a les vagues de fam i amotinament, a la situació al centre amb relació a aquests fets i a la negativa de l'entrada de diputats del Parlament i del Congrés dels Diputats per tal de realitzar la seva funció de control sobre aquesta qüestió.

I, finalment, com que aquesta comissió abans es deia de Justícia i Drets Humans..., ara els drets humans els hem perdut, espero que no sigui un missatge subliminal, però sí que, com ja els demanava algun altre portaveu, si us plau, digui'ns què podem fer nosaltres des d'aquesta cambra a nivell d'adoptar mesures legislatives, si s'escau, mesures de control, mesures amb què puguem instar altres cambres, o altres governs, en la mesura del que sigui possible, per millorar l'estàndard de garantia de drets humans als centres d'internament.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per part del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, té la paraula el senyor Jordi Orobitg.

Jordi Orobitg i Solé

Moltes gràcies, senyor president. Bé, de fet, vinc a coincidir en part de la meva intervenció amb la que ha fet el portaveu, en aquest cas, de la CUP. L'objecte de la compareixença és molt evident: és amb relació a uns fets que van passar en el CIE, i, per tant, amb la voluntat de tenir coneixement, per part dels diputats –perquè fins i tot se'ns va impedir l'accés al centre–, de conèixer les circumstàncies d'aquests fets. Desconec si vostès a títol personal en tenen coneixement. En tot cas, reitero la petició que, en tot allò que ens puguin il·lustrar, doncs, ho facin.

Pel que respecta a la seva compareixença, doncs, agrair-los, com han fet tots els grups, evidentment, que vinguin, que respectin aquest Parlament, i, per tant, que hi compareguin per explicar allò que ens han vingut a dir. Que, en definitiva, ha estat una exposició tècnica des del meu punt de vista lloable, però asèptica des del punt de vista crític o ideològic pel que fa a la funció del CIE.

Jo crec que, més enllà de la tasca que desenvolupen, que per mi lloa no només la institució a la que pertanyen, sinó també les institucions del nostre país, i, per tant, des d'aquest punt de vista em sento clarament identificat, representat i, en definitiva, orgullós de la tasca que fan en aquest àmbit, com en molts altres, com a col·lectiu, i, en aquest cas, en representació del Col·legi d'Advocats de Barcelona..., però, hi insisteixo, els demanaria que fessin un pas més enllà, si ens poden fer qualsevol consideració de tipus valoratiu respecte a l'efectivitat del centre d'internament d'estrangers. Entenc que veladament ja ho

han donat a entendre: la taxa d'efectivitat pel que fa als internaments respecte a les expulsions és acreditativa de que és un sistema que no funciona, i, per tant, com a cosa imperfecta, no justifica la privació de llibertat.

He escoltat el portaveu d'una de les formacions, en aquest cas, del Partit Popular, que deia que no es vulneren drets humans. Escolti, per mi, estar internat en un centre d'internament d'estrangers..., una persona que està internada, que es veu privada de la seva llibertat i no acaba sent expulsada, pels motius que siguin..., una vulneració més gran dels drets humans que la privació de llibertat..., no sé de què estem parlant. I, per tant, hi han algunes de les seves afirmacions que he escoltat que em sorprenen bastant.

Però, hi insisteixo, lloar la seva tasca i agrair la seva exposició, tècnicament perfecta. Ara, els demanaria si poden fer un pas més endavant, i si vostès creuen que aquest sistema és efectiu, si caldria trobar-ne un d'alternatiu. I, en tot cas, si en coneixen algun d'alternatiu, més fiable, si ens podrien il·lustrar respecte de quin seria.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara tenen el torn de resposta la senyora Josefa Gutiérrez i el senyor Albert Parés. Si ho poguessin respondre en deu o quinze minuts entre tots dos, doncs, els ho agrairia. Comencem... (*Veus de fons.*) La senyora Josefa Gutiérrez. Molt bé.

Gràcies.

Josefa Gutiérrez Mangas

Són moltes, les preguntes plantejades; n'intentarem fer un resum. Ens preguntava, em sembla que la representant de Ciutadans, les peticions o les consultes que havíem tingut amb relació a les sol·licituds de protecció internacional. El 2016 eren deu, el 2017 van ser quaranta-tres.

Respecte a la tramitació de les queixes per maltractaments, això ho explicarà més l'Albert. N'hi ha hagut dues; la darrera, la setmana passada, i la vam posar en coneixement del jutge de control en funcions de guàrdia.

Respecte a la vulneració..., de derechos que nos preguntaban, nosotros no nos podemos pronunciar sobre la vulneración de derechos en todos los CIE, porque nosotros tenemos presencia en el CIE de Zona Franca. Nosotros atendemos..., es decir, no estamos en el interior del CIE; estamos en unas dependencias al lado de los locutorios de los familiares. Como hemos dicho al principio de nuestra intervención, única y exclusivamente atendemos a aquellos internos que piden expresamente nuestro asesoramiento. Indudablemente, si nosotros advirtiésemos alguna situación de irregularidad en cuanto a los derechos humanos, lo pondríamos en conocimiento..., o lo ponemos en conocimiento de los jueces de control.

Mi compañero ha explicado bastante extensamente el protocolo de actuación que tenemos respecto a aquellos supuestos en que nosotros visualizamos o detectamos situaciones de protección internacional o supuestos de menores. No puede haber menores en un CIE. Hay una presunción de minoridad en el ordenamiento jurídico que indica que si una persona manifiesta que es menor de edad se ha de tratar como tal, y nosotros, además, intentamos realizar un esfuerzo, un ejercicio para documentar esa minoridad que es manifestada. Articulamos un procedimiento, es decir –él lo ha explicado–, ponemos en conocimiento de los hechos a la fiscalía de menores, al fiscal de extranjería, al juez de control, al juez que acordó el internamiento, y realizamos un seguimiento.

Respecto al dato que hemos ofrecido de que el número de ciudadanos internados en el CIE de Barcelona fue de 639, las repatriaciones materializadas fueron 137 y 502 personas... La medida cautelar de internamiento es una medida cautelar, y, por tanto, tiene un carácter única y exclusivamente instrumental; el sentido de la medida cautelar es garantizar un resultado, que es la repatriación. Por tanto, la lectura –yo creo que es común– es que 502 personas tuvieron una privación de libertad de una forma innecesaria. Entonces, a partir de aquí...

Es decir, tenemos que tener en cuenta que ya existe una circular de la propia policía, la circular 6 del 2014 –es decir, es pública y notoria..., si algú hi està interessat, no tindria cap problema en facilitar-la-hi, i estem parlant de 2014, és a dir...–, que establece cuáles son las comprobaciones que tiene que realizar la policía antes de solicitar la medida cautelar de internamiento. Y entre esas circunstancias están las de saber, pues, si tiene do-

micilio conocido, si tiene pasaporte, si tiene familia –es decir, si tiene arraigo–, si existe riesgo de fuga, etcétera, y algunas específicas: si la persona está embarazada, si es mayor, si tiene alguna enfermedad psíquica o física, etcétera.

Y, después, se han de acreditar también las circunstancias sobre la posibilidad real de ejecutarse la repatriación. ¿Por qué? Primero, por si la persona está provista de un documento o no de viaje, si realmente hay facilidades o no para identificar a esa persona por sus propios representantes diplomáticos... Se conocen perfectamente las dilaciones; es decir, hay representantes diplomáticos que realmente identifican, pero el tiempo de identificación supera el del propio internamiento, con lo cual, cuando identifican, esa persona ya ha tenido que ser cesada en el internamiento. Y, por tanto, esa circular apelaba a realizar esas comprobaciones.

Indudablemente, esto es una labor conjunta, ¿vale? Entonces, en el momento que se realiza esa petición, es una labor entiendo también del juez que acuerda el internamiento comprobar si se realizan efectivamente o si se han realizado o no esas comprobaciones previas. Y, si no se han realizado, se tendrían que exigir. Pero, por otro lado, no olvidemos que interviene también el Ministerio Fiscal, que es el defensor de la legalidad, y, por tanto, en ocasiones sí que nos gustaría..., o haríamos una llamada a un mayor protagonismo del Ministerio Fiscal.

Piensen ustedes... Si ustedes conocen el informe de fiscalía del año 2016 en relación con el internamiento, en el 80 por ciento de los casos fiscalía informa favorablemente al internamiento. Y, a riesgo de que ustedes me puedan decir que somos corporativistas –nosotros aquí, aparte de colegio de abogados, somos de un servicio de orientación jurídica donde entendemos que nuestro objetivo principal es la atención, el asesoramiento jurídico de nuestros usuarios, que son los internos que así previamente lo han solicitado–..., quizá también es labor de todos los compañeros exigir, ¿eh?, que esas comprobaciones se hagan. Si todos actuáramos en esa línea, probablemente el número de privaciones de libertad innecesarias no sería tan abultado. Estamos hablando de que solamente se han materializado un 21,43 por ciento.

S'ha parlat també de les mesures alternatives. Hi han altres mesures alternatives a l'internament, que, a més a més, no necessiten fórmules imaginatives, estan previstes en la mateixa normativa d'estrangeria. I, a més a més, hi ha un calaix de sastre, inclús, en les mesures cautelars, i una, concretament, diu: «Qualsevol altra mesura que el jutge consideri adequada i suficient.» Potser hauríem de treballar en aquest sentit, per part de tots. I això és la invitació que alguns de vostès ens feien: potser, a més d'insistir respecte a les condicions de vida, la humanització de les condicions en els centres d'internament i respectar els drets i que siguin respectats, que hi hagin serveis com el nostre –a més de la tasca, indubtablement, molt efectiva que fan totes les ONG–..., és a dir, que hi hagin serveis d'orientació jurídica com el nostre, hem de treballar en aquest sentit. D'acord?

Bé, no sé si m'he agafat pràcticament tot el temps... (*Veus de fons.*) Nosaltres..., és a dir, el volum d'internats que nosaltres atenem és pràcticament una tercera part dels interns que estan internats al CIE.

Respecte als temes de protecció internacional, em demanaven també explicacions o ens preguntaven sobre l'agilitat de l'Administració. Les sol·licituds de protecció internacional que s'efectuen en un CIE són sol·licituds que tenen el mateix tractament que les sol·licituds de protecció internacionals que s'efectuen en frontera. És un procediment pràcticament sumariíssim, amb tràmits molt curts, com ha explicat ja l'Albert. I realment, les admissións a tràmit o admissións..., són molt baixes, ens movem..., el 5 per cent, podria ser; és a dir, són molt baixes.

Bé, no sé si vols afegir..., perquè he consumit pràcticament el temps del meu company, que tindrà moltes coses també a dir i molt interessants.

Albert Parés Casanova

Bé, sí, també de forma molt ràpida, també per manca de temps. Primer, sobre tot el tema d'amotinaments i vagues de fam, sí que nosaltres, evidentment, en teníem coneixement. Una de les limitacions que té el servei és que no podem entrar en el pati i estar allà amb els interns. A nosaltres això ens agradaria i ho hem traslladat, però ja no depèn de nosaltres, sinó que depèn, evidentment, del Ministeri de l'Interior, que ens deixi entrar a dintre i tenir coneixement i accés a qualsevol intern. Per tant, és una limitació.

Sí que nosaltres, en aquest sentit..., ells sabien que podien adreçar-se a nosaltres; cap d'aquestes persones va venir. Nosaltres, cada cop que venia un intern sí que li dèiem: «Escolta, sobretot que vinguin.» Molts d'ells ens manifestaven, senzillament: «Clar, és que no volen ser expulsats del seu país.» I com que no tenen cap arma jurídica, doncs, ells estaven realitzant aquestes actuacions –completament legítimes, d'acord?–, però sí que ens trobàvem amb aquestes limitacions. De totes maneres, a cap d'aquestes persones se li va privar que pogués parlar amb nosaltres, però, ho repeteixo, el servei és el que és, i, bé, com tot servei a vegades té aquestes limitacions. Per tant, és un punt.

El tema de que no es deixés entrar els diputats: clar, si mirem estrictament el que diu el reglament del CIE i tal, doncs, bé, no van a visitar a un intern; per tant..., des del punt de vista del reial decret, eh? Per tant, es podria dir que legalment potser van actuar de manera correcta? Bé, potser sí, però, vaja, jo m'atreiria a dir que un director del CIE podria atendre perfectament qualsevol persona que hi volgués parlar, però això és una cosa que depèn exclusivament del director, i, bé, com a òrgan jeràrquic que és, va tenir les seves limitacions. Però des del punt de vista de la normativa jo entenc que era correcte, però no potser des d'un punt de vista polític, que a mi ja no m'entra..., no em correspon, no?, en aquest sentit.

Després, tot el tema de..., bé, quan he comentat jo el tema de maltractaments, que n'hi havia hagut dos casos. Nosaltres hem vist ja altres situacions que aquest cas que ens va dir... Només ens n'han arribat dos casos: un, vam fer un escrit dirigit al jutge de control, d'acord?; això ha estat recentment, i en mirem el seguiment. L'altre va ser a través d'una entitat, que el noi va dir que s'hi adreçaria a través d'una entitat. I també tenim coneixement que Creu Roja, quan hi ha algun tipus de conflicte, intenta, doncs, primer aclarir i veure què passa i què ha deixat de passar. Només tenim coneixement, d'acord?, d'això; per tant, no podem dir que sistemàticament hi hagin aquests problemes.

Sí que podem dir que..., jo també torno a valorar, com s'ha dit abans, la ineficàcia dels centres d'internament, perquè realment s'arriben a expulsar o –perdó– retornar al seu país d'origen molt poques persones. I la finalitat del centre d'internament és que s'executi l'expulsió, i, realment, si no es du a terme... Per tant, en aquest sentit, parlaríem de que és ineficax, inútil...; no ho sé, l'expressió que vulguem.

Temes víctimes de tràfic de persones: com que la gran majoria sempre han estat dones... Com que no hi ha dones, no podem parlar de víctimes de tràfic en aquests moments. Sí que, evidentment, quan una persona, un home, ens manifesta alguna situació..., intentem detectar qualsevol situació. De moment no n'hem detectat cap, però repeteixo que si n'hi haguessin ràpidament activaríem el protocol que s'estableix per a víctimes de tràfic.

Després, irregularitat sobrevinguda, persones que hagin entrat en el centre d'internament..., sí que és cert que potser hi han entrat, però sobretot són persones que després han tingut antecedents penals, d'acord? O sigui, en el centre d'internament jo diferenciaria, sobretot –sense ara entrar molt en el món jurídic–, el que és la devolució del que és l'expulsió. Devolució –ràpidament explicat–: aquelles persones que han entrat en pasteres; expulsió és quan l'estranger ja es troba en el nostre territori. Jo no m'he trobat cap persona que estigui en el centre d'internament només per una situació d'irregularitat, sinó per una situació d'irregularitat amb problemes penals –quan dic «problemes», ho dic en el sentit més ampli. No dic que ho justifiqui; senzillament, n'explico el motiu.

Tema de menors? Home, sí que hi ha una vulneració de drets humans, i és el que estem fent: quines mesures estem prenent? Doncs, posar-ho en coneixement del Comitè dels Drets de l'Infant. El Comitè dels Drets de l'Infant ha emès, davant de diferents situacions que hem comunicat, que aquell menor provisionalment anés a un centre de protecció de menors, i cap resolució del Comitè dels Drets de l'Infant ha estat respectada per l'Estat espanyol, i això s'ha de posar en coneixement. Per tant, hi ha una vulneració de drets? Jo diria: «Sí.»

El centre d'internament d'estrangers i tema de drets humans..., evidentment, hi estariem hores, no? Jo sí que m'atreixo a manifestar que penso que és completament ineficax, però, clar, des de la directiva europea, una normativa ja ho empara, llavors, difícilment podem dir que el centre d'internament vulnera drets fonamentals, d'acord?, perquè una normativa ja ho empara. Però sí que jo penso, particularment, que una situació administrativa irregular no és un motiu per què a una persona li manqui el dret a la llibertat.

Les condicions del CIE respecte al 2016..., clar, no entrem a dintre. Ens ha comentat abans ella que s'està fent una enquesta per valorar la situació dels centres d'internament. Quan estigui feta a nivell de tots els CIE, doncs, bé, en podrem tenir alguna opinió més.

Infraestructures? Doncs, sí, han millorat, això sí que m'atreveixo a dir-ho; però, vaja, no és suficient, en aquest sentit.

I, després, també, clar, com que no hi ha prou regulació per fer una maleïda comparació amb un centre penitenciari, doncs, clar, les persones que entren..., els funcionaris en principi reben una formació. I la formació dels policies que estan en un centre d'internament, bé, no està regulada. Per tant, en aquest sentit, no sabem fins on arriba.

Igual, també, que... –i amb això ja acabo, no?–, com controlem els jutges que emeten les ordres d'internament?; com controlem els advocats d'ofici, si estan fent correctament o no la seva tasca?; com controlem el Ministeri Fiscal quan està acceptant certes situacions de menors o bé d'acceptació d'ordres d'internament? Clar, això ja se'ns escapa molt de les nostres mans. Nosaltres, cada cop que arribem i en tenim un cas, ja ho diem ara: fem tot el que està a les nostres mans i presentem escrits allà on faci falta, des de, bé, institucions de defensoria del poble fins a jutjats o el comitè o allà on faci falta, en funció de cada cas que ens va arribant.

Gràcies.

El president

Molt bé. Doncs, agrair la compareixença, les explicacions i les respostes de la senyora Josefa Gutiérrez i del senyor Albert Parés, i també agrair la presència a la sala del senyor Isidor Garcia.

Suspendrem la sessió durant dos minuts per tal de poder acomiadar els compareixents.

La sessió se suspèn a un quart de dotze del migdia i quatre minuts i es reprèn a un quart de dotze i sis minuts.

El president

Continuem amb la sessió.

Projecte de llei sobre les voluntats digitals i de modificació dels llibres segon i quart del Codi civil de Catalunya (elaboració del dictamen)

200-00024/11

En concret, amb el punt número 2: Projecte de llei sobre les voluntats digitals i de modificació dels llibres segon i quart del Codi civil de Catalunya, l'elaboració del dictamen. Els diferents representants dels grups parlamentaris tindran un màxim de cinc minuts per abordar, en les seves intervencions, tant les esmenes com el mateix text de la ponència. Té en primer lloc la paraula, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, la senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gràcies, president. Bé, molt breu, per posicionar-nos. Malauradament, doncs, de les nostres esmenes no n'hem pogut, al final, transaccionar res. Ens sap greu, perquè creiem que algunes aportacions de les que fèiem en les esmenes haurien ajudat a aclarir el text.

Hem tingut ocasió de parlar, aquests darrers dies, doncs, amb diferents prestadors de serveis digitals, i ens han explicat també els dubtes que tenen sobre com ha quedat redactat aquest projecte, sobretot per temes..., dubtes de la mateixa tecnologia. Per exemple, quan parlàvem d'un dels termes que s'ha introduït en una de les esmenes –si no ho recordo malament, del PSC i del Grup de Catalunya Sí que es Pot–, en la que s'ha introduït una mena de suspensió temporal en el cas dels menors i dels tutelats, els prestadors digitals ens deien que no entenien aquesta suspensió, que no tenen manera de dur a terme aquesta suspensió. És a dir, ells o tenen el compte actiu o el tenen cancel·lat, i un cop es cancel·la, aquest compte, no el poden tornar a recuperar.

Per tant, jo crec que aquestes són qüestions que hauria valgut la pena tractar-les a la ponència, però, bé, amb aquesta urgència amb la que s'ha tramitat aquest projecte –una crítica que ja hem fet des del dia u en què se'ns va presentar aquest projecte–, doncs, creiem que hem perdut l'ocasió de presentar un text molt més complet i molt més acurat, en comptes del que ara votarem.

I, bé, per part nostra, això seria tot.
Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la senyora Rosa Maria Ibarra.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, president. Bé, nosaltres, d'entrada, fem una valoració positiva del fet que es reguli una part, diguem-ne, dels negocis jurídics i de la vida social de les persones, que avui en dia realment cada vegada té més àmbit i cada vegada té una importància superior. Per tant, inicialment ens hi hem mostrat, doncs, favorables.

Tot i així, ja ho dèiem: en el moment en què se'ns va presentar aquest projecte, ens generava molts dubtes. I no ens els generava només a nosaltres, els generava en general a bona part, bé, de les persones que estan treballant precisament en aquest àmbit, no? Ja dèiem, en la presentació que se'ns feia d'aquesta modificació d'aquest projecte de llei, que se'ns generaven dubtes, per exemple, a l'article 5, en què es parlava de les voluntats digitals en cas de mort, o en d'altres.

Nosaltres també hem pogut parlar amb alguns prestadors de serveis, que ens feien avinents, doncs, no només les seves problemàtiques a l'hora, per exemple, de fer la suspensió temporal dels comptes, sinó altres situacions que entenien que no quedaven del tot ben recollides en aquest projecte.

I hauria valgut la pena, tal com deia la diputada de Ciutadans, que això ho haguéssim pogut parlar amb més tranquil·litat, perquè, com dèiem, és un tema molt interessant. És un tema en què possiblement podem ser pioners en la seva regulació, o segur que ho som almenys en tot l'Estat espanyol, i, per tant, hauria valgut la pena que aquesta regulació hagués estat rigorosa, hagués estat acurada, hagués estat feta amb la tranquil·litat que això demanava, en un àmbit en què no hi ha precedents, en un àmbit que és molt nou, i en què, a més a més –i ho vam veure en les compareixences–..., no sempre és fàcil conjugar l'àmbit jurídic amb l'àmbit tecnològic. I teníem algun compareixent, aquí, de l'àmbit tecnològic, d'alguna consultora tecnològica, que ens deia: «Però és que jo en l'àmbit jurídic no hi entenc.»

I, per tant, fer aquesta unió, podríem dir, d'un tema i l'altre..., jo crec que necessitàvem més temps, més calma, per poder-ho fer. Això no s'ha volgut fer així. S'ha optat per la urgència extraordinària, i entenem que perdem l'oportunitat de fer les coses millor, de fer les coses amb més calma.

Estem satisfets, per altra banda, de que se'ns hagin recollit pràcticament totes les esmenes, ja sigui per transacció o per acceptació, que hem presentat. I crec que s'han acceptat totes perquè, com dèiem, no eren esmenes, diguem-ne, únicament que presentéssim nosaltres, sinó que eren esmenes que recollien d'alguna manera el que els juristes ens deien, el que alguns prestadors de serveis ens feien avinent sobre aquests temes.

Per tant, satisfets per aquesta banda, però amb la recança de que aquest tema s'hauria pogut tractar amb més tranquil·litat, s'hauria pogut treballar amb més cura, i segurament hauria donat un millor resultat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per part del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, té la paraula el senyor Joan Coscubiela.

Joan Coscubiela Conesa

Gràcies, senyor president. Ja vam tenir oportunitat d'expressar en el seu moment, en el debat de totalitat, tres dubtes de profunditat al voltant d'aquest projecte de llei: un dubte amb relació a la seva utilitat, amb relació al que n'és l'objectiu, que és canalitzar mecanismes àgils i efectius d'expressió de la voluntat digital de les persones; en segon lloc, un dubte amb relació a l'abast material d'aquest projecte de llei, perquè, anomenat «de voluntats digitals», després entra a regular també determinades situacions que tenen poc a veure amb aquesta qüestió, com són la que fa referència al tema de la intervenció dels pares amb relació als menors i amb relació a les persones tutelades; i un tercer dubte amb relació al ritme que es va voler imposar des de la conselleria i també des de la majoria

parlamentària, que, vulguis que no, en un tema com aquest, nou, doncs, pot generar certs problemes amb relació a l'eficàcia de la nostra tasca com a legisladors.

Després de les compareixences i després dels debats a la ponència, continuem mantenint aquests dubtes. Creiem –ens agradaria equivocar-nos– que, al final, l'objectiu fonamental d'aquest projecte de llei és buscar un mecanisme útil de canalització de les voluntats digitals de les persones amb relació als seus arxius, als arxius dels quals siguin propietaris, però, òbviament, un cop s'ha posat a tràmit aquest projecte de llei, nosaltres hem treballat per intentar millorar-lo en la mesura del possible, i hem confirmat una vegada més que, en el nostre cas, la crítica va sempre acompanyada d'alternatives, des d'aquesta perspectiva.

Les nostres esmenes han estat valorades, ens sentim raonablement satisfets del treball que s'ha fet. Cal reconèixer l'habilitat del ponent relator, senyor Orobitg, perquè a qualsevol cosa li diu «transaccional» (*rialles*), però, vaja, és la seva feina, i, per tant, l'únic que podem fer és felicitar-lo. És evident que la transacció que se'ns planteja millora el text original, i, per tant, nosaltres ho votarem.

En la mesura en què les transaccions que s'han ofert, a nosaltres i a molts altres grups, el que fan és regular de manera diferent els textos que plantejava Ciutadans, bàsicament, per coherència, no podem votar a favor de les seves esmenes.

I, com han pogut veure vostès, reservem tres esmenes per a votació, perquè continuem creient que hi ha un tema important no resolt en aquest sentit, i el mantindrem.

En qualsevol cas, bé, som partidaris sempre d'equivocar-nos amb la gent i no d'encertar sols; aleshores, esperem, en aquest cas, encertar col·lectivament i que els nostres dubtes amb relació a l'eficàcia d'aquesta llei siguin fruit del nostre no suficient coneixement d'un món tan complex com aquest. Ens agradaria equivocar-nos, però això només ho dirà la vida.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula el senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí; gracias, presidente. Nosotros hacemos una valoración general positiva del proyecto de ley.

Sí que es verdad que en política, al final, lo que hemos de hacer es adaptarnos a los nuevos tiempos, y tenemos una vida y una realidad virtuales en la red que, al final, cuando alguien fallece, pues, quedan en un limbo. Y, de alguna manera, pues, en política estamos obligados a legislar sobre aquello que viene en el futuro y que a veces nos sobrepasa en el día a día.

Nosotros, pues, nada más. Hacemos una valoración positiva y pasaríamos a votación. Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Benet Salellas.

Benet Salellas i Vilar

Sí; molt, molt breu. Nosaltres vam enfocar la nostra activitat, diguem-ne, d'aportacions en tres esmenes. Una d'elles, doncs, la retirariem en aquest acte, no?, que és l'esmena 23, que, de fet, en el guió de votació es deia..., es parlava de les esmenes 23 i 24 de CSP, i la 23 era de la CUP.

En qualsevol cas, retirariem aquesta esmena 23, perquè el contingut de l'esmena ha estat incorporat a partir d'una transacció que s'ha fet amb els altres grups. No sé per què no s'ha fet amb nosaltres, però bé, suposo que ja està bé. Compartim, en definitiva..., l'objectiu de l'esmena, doncs, ha estat incorporat en la transacció. En definitiva, es tractava d'un debat que vam tenir a la primera sessió en la ponència sobre la protecció al dret de la intimitat més enllà de la mort, i, diguem-ne, celebrem, finalment, que el grup que dona suport al Govern hagi acceptat la que era la posició majoritària en la ponència aquell dia, no?

Llavors, les dues esmenes que ens reservem –que són la 17 i la 29, d'acord?–..., una d'elles és la relativa a introduir algun tipus de disposició que habiliti legalment o específicament la Generalitat per tal de poder sol·licitar als jutjats la cancel·lació o la sus-

pensió de comptes digitals quan hi hagin situacions d'assetjament escolar, homòfob, patriarcal o racista. I pensem, en aquest sentit, més enllà que es pugui considerar redundant, doncs, que no hi ha una habilitació legal, i és una oportunitat, ja que estem parlant d'aquesta qüestió, per fer-ho. Tenim l'expectativa que abans del Ple arribarem a un acord amb el grup majoritari. En tot cas, hi ha altres grups de la cambra que ja han manifestat la seva voluntat de votar-hi a favor, i, per tant, jo crec que ens toca activar-nos.

I, per acabar, l'única esmena, per tant, que sembla que no serà acceptada és una esmena que proposàvem..., de construcció d'una estructura d'estat, en definitiva, que és tenir un registre d'últimes voluntats a Catalunya. I, doncs, és una pena, no?, que els independentistes de la cambra no hagin volgut donar-hi suport.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Anotem que queda retirada l'esmena 23.

Ara, per part del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, té la paraula el senyor Jordi Orobitg.

Jordi Orobitg i Solé

Moltes gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, jo el que voldria és agrair a tots els, en aquest cas, ponents d'aquesta ponència, doncs, el seu tarannà, la seva manera de ser, les seves aportacions. I crec que tots som conscients que, en la mesura de les possibilitats, s'han acceptat totes aquelles esmenes que s'entien que podien ser transaccionables.

Em sap greu, més que a la senyora Lorena, en aquest cas, del Grup Parlamentari de Ciutadans..., em sap més greu a mi, no haver-n'hi incorporat cap de les seves, que a ella, que no hagi estat així; l'hi dic sincerament. El que sí que és cert és que en aquest cas s'ha fet una avaluació: s'entenia que existia una col·lisió competencial en tot allò que té a veure amb l'àmbit de la protecció de dades, i, per tant, no s'ha dut a terme la incorporació d'aquestes esmenes.

Pel que fa a la resta, jo crec que la ponència ha pres consciència de la importància d'aquest projecte de llei. Inicialment, potser pels termes en què va ser plantejat –perquè, certament, se li ha volgut imprimir certa celeritat–, doncs, es va conceptualitzar més com un postuereig, per dir-ho en termes col·loquials, que com quelcom efectiu des del punt de vista jurídic. Jo crec que les compareixences van servir molt per il·lustrar a tots els grups sobre la necessitat real i la conveniència d'aquesta regulació, i ho van fer des de l'àmbit docent i des de l'àmbit tecnològic. Jo crec que van ser molt eloqüents, tots els compareixents, en el sentit de que ells entien necessària aquesta regulació i de que estaven orgullosos de que els poders públics del seu país fessin el necessari per dur a terme aquesta regulació.

Crec que ha existit molta flexibilitat, s'han atès les demandes dels grups. És cert que hi han hagut canvis substancials arran de propostes d'esmenes dels grups, però també –i ho hem de dir, perquè es un projecte de llei– perquè ha existit flexibilitat per part del Govern per fer canvis transcendents, com ara aquest criteri que hem implantat de la suspensió cautelar dels comptes, sempre vinculada amb un informe facultatiu, i que, per tant, no quedava a expenses de la decisió o l'arbitri, en aquest cas, només dels progenitors o tutelats.

És cert que hi han lobbys o grups d'interès que, veient la realitat a curt termini d'aquesta regulació, doncs, havien defugit en el seu dia fer cas del Govern, perquè en tot l'expedient que se'ns ha enviat en aquest projecte de llei consten comunicacions efectuades amb els principals proveïdors de serveis digitals, i també a Google –si no ho recordo malament, al novembre del 2016–, per donar coneixement de la voluntat de regular i de l'avantprojecte de llei sense que s'hagués dut a terme cap mena de manifestació per aquests proveïdors de serveis. Ara, quan veuen que estem a punt de treure la regulació, evidentment, intenten influenciar els grups. És la seva obligació empresarial; la nostra és regular en benefici dels ciutadans del nostre país.

Jo crec que donem, amb el text que avui sotmetrem a votació, resposta a molts d'aquells advertiments que ells feien respecte al text. Hi insisteixo, la suspensió cautelar vinculada, en aquest cas, amb un informe facultatiu, ho és, i la cancel·lació definitiva, sempre amb autorització judicial, també ho és, com la demanda que es va fer en aquest cas. I crec que és una errada tècnica, acusar-ne la ponència.

Jo crec que la voluntat, en aquest cas, d'incorporar la necessitat d'autorització expressa per part del causant, o, en tot cas, l'autorització judicial, per poder accedir no als

comptes, sinó als arxius digitals, en aquest cas dels causants, era quelcom que jo, a títol personal, entenia que havíem transaccionat tant amb la CUP com amb Catalunya Sí que es Pot. No hi ha cap mala fe ni maldat, i, per tant, se la pot apuntar com una esmena transaccionada, perquè la voluntat era aquesta.

I, en definitiva, doncs, reiterar que crec que fem un pas important, i que el mateix interès dels proveïdors digitals en aquests moments, en aquest estadi de la tramitació i en els termes..., ho és en tant que senten atacat el seu model de negoci per la regulació que els poders públics fan en interès dels drets dels ciutadans.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Passarem a votar el text del dictamen. I començarem per l'article 1, que té un text transaccional recomanat per la ponència en les esmenes 1, 2 i 3.

Però, en primer lloc, votarem l'esmena 4 del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Vots a favor?

Vots en contra?

Doncs, queda rebutjada, aquesta esmena, amb 4 vots a favor –de Ciutadans– i 16 vots en contra –de la resta de grups parlamentaris.

Ara passarem a votar el text transaccional a l'article 1, recomanat per la ponència.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, queda aprovat, aquest text transaccional a l'article 1, amb 16 vots –del Grup de Junts pel Sí, del Grup Parlamentari Socialista, de Catalunya Sí que es Pot, del Partit Popular i de la CUP– i 4 abstencions –de Ciutadans.

Ara passarem a la votació de l'article segon, que també té un text transaccional recomanat entre les esmenes 5, 7 i 8.

Però primer passarem a la votació de l'esmena 6 del Grup Parlamentari de Ciutadans, que no ha estat recomanada per la ponència.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena, la número 6, queda rebutjada per 4 vots a favor –del Grup Parlamentari de Ciutadans– i 16 vots en contra –de la resta de grups parlamentaris.

Ara passarem a votar el text transaccional a l'article segon, recomanat per la ponència.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, aquest text transaccional queda aprovat amb 4 abstencions –del Grup de Ciutadans– i 16 vots a favor –de la resta de grups parlamentaris.

Votem ara l'article 3, que té un text transaccional a les esmenes 9, 10 i 12.

Però primer posem a votació l'esmena 11 del Grup Parlamentari de Ciutadans, que, com les anteriors, tampoc no ha estat recomanada per la ponència.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada, aquesta esmena 11, amb 4 vots a favor –del Grup de Ciutadans– i 16 vots en contra –de la resta de grups parlamentaris.

Passem ara a la votació del text transaccional a l'article 3, recomanat per la ponència.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, aquest text transaccional queda aprovat amb 4 abstencions –del Grup de Ciutadans– i 16 vots a favor –de la resta de grups parlamentaris.

Votem ara l'article 4, que té un text transaccionat en les esmenes 13, 15 i 16.

Però primer votarem l'esmena 14, del Grup de Ciutadans.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada, aquesta esmena de Ciutadans, amb 4 vots a favor –del mateix grup parlamentari– i 16 vots en contra –de la resta de grups parlamentaris.

Ara votarem l'esmena 17, del Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, queda rebutjada amb 7 vots a favor del Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, del Grup Parlamentari de Ciutadans i del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i els vots en contra de la resta de grups parlamentaris.

Passem ara a votar el text transaccional recomanat per la ponència en l'esmena 13.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstenció?

Queda aprovat per 19 vots a favor de la totalitat de grups parlamentaris, excepte una abstenció del Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

Votarem ara el text transaccional de les esmenes 15 i 16, recomanat per la ponència.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat amb 4 vots en contra –del Grup de Ciutadans– i 16 vots a favor –de la resta de grups parlamentaris.

Votem ara el text transaccional de les esmenes 15 i 16 i l'addició d'un nou article, el 4 bis.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat amb 4 vots en contra –del Grup de Ciutadans– i 16 vots a favor –de la resta de grups parlamentaris.

Passem ara a votar l'article 5, que té un text transaccional a les esmenes 18, 19, 20 i 25.

Passem a la votació, en primer lloc, de les esmenes 21 i 22 de Catalunya Sí que es Pot, que no han estat recomanades per la ponència. *(Veus de fons.)*

Lorena Roldán Suárez

Sí, perdoneu. Nosaltres havíem demanat votació separada d'aquests dos punts.

El president

Molt bé. Doncs, atenent la petició del Grup Parlamentari de Ciutadans, primer votarem l'esmena número 21.

Vots a favor?

Vots en contra?

Aquesta esmena queda rebutjada... *(Veus de fons.)* *(Benet Salellas i Vilar diu: «Abstenció de la CUP.»)* Perdó, perdoneu. *(Rialles.)* Abstenció de la CUP. Aquesta esmena número 21 queda rebutjada amb... *(Veus de fons.)* No, queda rebutjada, amb 11 vots en contra –dels grups de Junts pel Sí i del Partit Popular de Catalunya–, 1 abstenció –del Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent– i 8 vots a favor –de la resta de grups parlamentaris.

Ara passarem a votar l'esmena 22.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, aquesta esmena també és rebutjada, amb 4 vots a favor, dels grups parlamentaris de Catalunya Sí que es Pot i del Partit Socialista, 1 abstenció del Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent i els vots en contra de la resta de grups parlamentaris.

Passem ara a votar l'esmena 24, tenint en compte que l'esmena 23, com abans ens ha indicat el Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, ha estat retirada.

Vots a favor de l'esmena número 24, de Catalunya Sí que es Pot?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, queda rebutjada. Ha tingut 2 vots a favor, de Catalunya Sí que es Pot, 3 abstencions, del Grup Socialista i del Grup de Catalunya Sí que es Pot, i el vot en contra de la resta de grups parlamentaris.

Passem ara a la votació del text transaccional recomanat... *(Veus de fons.)* Perdoni'm, sí, senyor... *(Veus de fons.)* Sí, he dit... *(Veus de fons.)* Sí, sí, em referia a la CUP - Crida Constituent, sí.

Passem ara a la votació del text transaccional recomanat per la ponència.

Vots a favor?

Per unanimitat, queda aprovat.

Passem ara als articles 6, 7 i 8 del projecte de llei, que no tenen cap esmena presentada. Per tant, votem conjuntament aquests articles.

Vots a favor?

Queden aprovats, aquests articles 6, 7 i 8, per unanimitat.

Passem ara a l'article 9, en el que la ponència recomana l'aprovació de les esmenes 26, 27 i 28.

Passem ara a la votació.

Vots a favor?

Doncs, queda aprovat per unanimitat.

Passem ara a l'article 10, que té un text transaccional en les esmenes 30 i 31.

Votem, en primer lloc, l'esmena 29, que no ha estat recomanada per la ponència.

Vots a favor?

Vots en contra?

Doncs, aquesta esmena número 29 ha estat rebutjada. Ha tingut els vots a favor dels grups parlamentaris de la CUP - Crida Constituent i de Catalunya Sí que es Pot, i 17 vots en contra, de la resta de grups parlamentaris.

Passem ara a votar el text transaccional recomanat per la ponència.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat amb 19 vots a favor de la totalitat de grups parlamentaris, excepte l'abstenció del Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

Passarem ara a l'article 11, que té un text transaccional a l'esmena 32, recomanat per la ponència.

Vots a favor?

Queda aprovat per unanimitat.

Passem ara a les disposicions addicionals recomanades per la ponència.

Primer la ponència recomana l'esmena 33... *(Veus de fons.)* Sí, sí, les recomanades, eh? *(Veus de fons.)* D'acord, vinga.

Vots a favor?

Queden aprovades per unanimitat.

Molt bé.

Ara passem a les disposicions finals. A la disposició final primera la ponència recomana l'esmena 33, i a la disposició final segona no hi ha cap esmena presentada. Votem conjuntament totes dues disposicions.

Vots a favor?

Queden aprovades per unanimitat.

Passem, finalment, a l'exposició de motius, que només té una esmena, la 34, que ha estat recomanada per la ponència. Per tant, votem l'exposició de motius amb l'esmena incorporada.

Vots a favor?

Doncs, també queda aprovada per unanimitat.

Felicitats a tots els grups parlamentaris que han participat en aquesta ponència.

Passem ara al punt 4, tenint en compte que el punt número 3 ha estat posposat. El punt número 4 és la Proposta de resolució sobre la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial. Per presentar la proposta, té la paraula el senyor Carles Prats, del Grup Parlamentari... *(Veus de fons.)*

Jordi Orobitg i Solé

Si m'ho permet, senyor president, s'ha hagut d'absentar un moment, i no sé si hi hauria la possibilitat..., si els altres grups acceptarien posposar-la.

El president

Accepten canviar...

Jordi Orobitg i Solé

Em sap greu, eh?, em sap greu.

El president

...doncs, l'ordre? (*Veus de fons.*) Molt bé. Entenem el *nihil obstat* del senyor Coscubiela.

Proposta de resolució sobre la dotació de mitjans als centres penitenciaris de Lleida

250-00874/11

Passarem al punt número 5: Proposta de resolució sobre la dotació de mitjans als centres penitenciaris de Lleida. (*Remor de veus.*) Perdonin... Silenci; gràcies. Té la paraula, per part del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, el senyor Alberto Villagrasa, que els ha fet arribar a tots un paper, em sembla, una fotocòpia, amb una esmena transaccional. Té la paraula el senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí; gracias, presidente. Rápidamente, es muy sencillo. En las prisiones, en los centros penitenciarios de Lleida, hay problemas, pues, de medios materiales, humanos, como todo el mundo sabe, y eso a veces redund..., y perjudica a muchos trabajadores, porque tienen problemas de seguridad.

Luego, además, las instalaciones..., se encuentran que muchos lavabos no funcionan, vidrios que están rotos, techos caídos, y la verdad es que es una situación que no es recomendable ni para los trabajadores ni para los reclusos.

En ese sentido, pues, la propuesta era para pedir un refuerzo de funcionarios, de trabajadores públicos en el Centro Penitenciario de Poniente y en el Centro Penitenciario Obert de Lleida, así como para hacer algunas obras para modernizar y poder mejorar las instalaciones.

En este sentido, Junts pel Sí proponía unas enmiendas. Hemos llegado a una transacción, y yo creo que, de alguna manera, pues, conjuga las dos posturas, y agradezco la voluntad de negociar por parte de Junts pel Sí.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En defensa de les esmenes presentades, i concretament d'aquesta transacció, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, la senyora Carmina Castellví.

Carmina Castellví i Vallverdú

Gràcies, president. I també gràcies al proponent per la seva voluntat de negociar i poder transaccionar els punts 1 i 2 d'aquesta proposta de resolució.

Entenim que no ens podíem encotillar en l'ampliació del nombre de funcionaris en uns *numerus clausus*, sinó que s'havia de garantir que quedessin cobertes totes les vacants que es generessin o les necessitats futures que es produiran en funció de la redistribució dels interns i funcionaris com a conseqüència del tancament de la Model.

I, quant al punt tercer, també li donarem suport, donat que la Direcció General de Serveis Penitenciaris ja ha avaluat les millores que s'han de realitzar en aquests equipaments penitenciaris de Lleida i ja s'han inclòs en el pla de xoc d'equipaments penitenciaris que s'iniciaran aquest mateix any per millorar-ne la seguretat i modernitzar-los.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara, per al posicionament de la resta de grups parlamentaris, en primer lloc, i per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora María Valle.

María Francisca Valle Fuentes

Gracias, presidente. Nosotros agradecemos, desde luego, tanto la propuesta que se ha hecho como la transacción que han hecho Junts pel Sí con el PP, porque consideramos que es una propuesta muy adecuada, muy acertada.

Nosotros, desde nuestro grupo parlamentario, ya hemos incidido en la necesidad del aumento de plantilla en los centros penitenciarios, habida cuenta de que hay una serie de agresiones y de que estas agresiones a funcionarios y tentativas de agresiones no han venido siendo reducidas, sino que, al contrario, han ido en aumento.

Y, por lo tanto, dado que hay falta de medios humanos, dado que hay también situaciones no recomendables, consideramos que, como ya hemos dicho, es una propuesta muy acertada, que ha sido mejorada con la enmienda. Y para que se cubran las vacantes que pueda haber de jubilación o incapacidad por medio de otras causas, daremos nuestro apoyo.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara, pel part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la senyora Rosa Maria Ibarra.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Sí; gràcies, president. Bé, nosaltres, avançar-los que sí que donarem recolzament a aquesta proposta.

Ens sembla bé, i ens semblen bé les esmenes que s'han presentat des de Junts pel Sí, i que, per tant, s'hi afegeixen i entenem que milloren la proposta, però també volíem posar un toc d'atenció en el sentit de que no és només un tema que passi a Lleida, al Centre de Ponent, sinó que, en general, els centres penitenciaris tenen un problema de personal, de que no es cobreixen baixes i de que hi ha realment una situació que en alguns casos pot ser complicada.

I no només de personal, no només de mitjans humans, diguem-ne, sinó també de mitjans materials. Vèiem fa un temps que a Brians 1, per exemple, la biblioteca de la part de dones té un pressupost de zero euros. O que a Mas d'Enric, per exemple, el personal de tractament no té ni el més mínim material per poder fer activitats, o, per exemple, que no poden fer alguns dies de la setmana activitats esportives perquè la monitora està de baixa, en una baixa llarga, i no s'ha cobert, aquesta baixa. Per tant, és una necessitat.

A més a més, del tema del tractament, precisament, n'hem estat parlant a bastament en el grup de treball del DERT, i el tractament que es fa també en el règim ordinari és molt important. I, per tant, els mitjans materials i els mitjans humans de què es puguin dotar els centres penitenciaris per tal de, diguem-ne, normalitzar aquesta vida en aquest centre penitenciari, doncs, evidentment ens semblen del tot indispensables.

I, per tant, per això hi donarem recolzament.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per part del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, té la paraula el senyor Joan Giner.

Joan Giner Miguélez

D'acord; moltes gràcies, president. Bé, aquesta proposta de resolució és una proposta de resolució que té un caràcter massa sindical, potser, almenys en el seu redactat inicial, on inclús es donava el nombre exacte de funcionaris que havien d'entrar per a cada lloc.

Alhora, és una proposta de resolució que no només ateny Lleida, sinó que, com deia la diputada del Partit Socialista, si fem la llista de tots els centres penitenciaris..., per tant, és un tema que s'ha de tractar en mesa sindical. Aquí el que s'han de donar són les directrius polítiques per evitar convertir això en un tema de lluita de coses concretes..., sinó més en la lluita política i de model de centres penitenciaris, que és el que volem.

Òbviament, nosaltres estem a favor de que hi hagi un reforçament en el personal penitenciari, però no de qualsevol manera. Ara mateix estem a punt de concloure..., jo crec que s'ha acabat ja, el termini de conclusions de la Comissió del Departament Especial de Règim Tancat, on no només es veu que hi ha una manca de personal en aquests departaments, sinó que es veu que s'han de provocar més esforços, diguéssim, en el règim ordinari i en els règims de tractament. I, per tant, d'acord en ampliar la plantilla de funcionaris, d'acord en que es cobreixin les jubilacions; però, si anem a posar-hi recursos i diners,

repensem el model de centre penitenciari, fugim del model de presó en blanc i negre i anem cap a un model de centre penitenciari com a centre de reinserció, que és el que hauria de ser. I, a partir d'aquí, fem-ho des d'un punt de vista de model, des d'un punt de vista holístic, i no utilitzem aquesta comissió com una manera, diguéssim, de canalitzar les pressions dels lobbys sindicals, en aquest cas –qüestionables lobbys sindicals–, per part d'alguns partits com el Partit Popular.

Per tant, anunciar el nostre vot a favor, instar a que no ens trobem massa propostes de resolució com aquesta, que són bàsicament cadenes de transmissió de notes sindicals, i que en un futur, quan parlem de personal, parlem també de model, que és el que hauríem de fer en una comissió de justícia, que hauria de ser el cap polític de la justícia a Catalunya.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senyor diputat (*adreçant-se a Alberto Villagrasa Gil*), entenc jo que no cal dir res... (*Veus de fons.*) Sí? (*Pausa.*) Digui.

Alberto Villagrasa Gil

Bueno, quince segundos. Agradecer las enmiendas presentadas. Y me sabe mal que Catalunya Sí que es Pot pierda la posición de vehículo y de líder sindical. Y, bueno, es que, al final, los sindicatos recurren a todos los partidos, y me sabe mal que hayan perdido, pues, esa notoriedad que tenían antes.

El president

Molt bé. Gràcies, senyor diputat.

Si els sembla bé, ara sí que ja podem passar a la votació.

Vots a favor?

Queda aprovada, per tant, aquesta proposta de resolució, per unanimitat.

Proposta de resolució sobre la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial

250-00868/11

I ara sí que podem desenvolupar el punt número 4, que és la Proposta de resolució sobre la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitats sensorials. La presentació de la proposta la farà, per part del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, el senyor Carles Prats. També agrair la presència aquí de distints invitats que hi ha justament per a aquesta proposta de resolució. Té la paraula, per no més de cinc minuts, el senyor Carles Prats.

Carles Prats i Cot

Moltes gràcies, president. Bé, en primer lloc, volíem donar la benvinguda al senyor Àngel Mas, en representació de l'Associació Catalana per a la Integració del Cec, i al senyor Sergi Hurtado, representant d'Aprodisca, de la Selva del Camp i Montblanc, i també a Dincat, que ens acompanyen avui en el debat d'aquesta proposta de resolució sobre la igualtat de drets i la no discriminació de persones amb discapacitat sensorial.

Qualsevol persona..., en les diferents etapes de la vida, veurem com les nostres capacitats es veuen minvades i presentarem restriccions o absències de capacitat per desenvolupar tasques quotidianes, físiques, intel·lectuals o sensorials, com és la que ens ocupa..., la resolució d'avui. En ple segle XXI és del tot inadmissible qualsevol mena de discriminació envers les persones, i encara més quan aquesta es fonamenta en aspectes concrets als que avui en dia la tecnologia dona una resposta adequada.

Tot i que el debat arriba una mica tard i amb menys profunditat de la que probablement requeria, avui proposem fer un pas més per corregir errades legislatives, segurament fruit del desconeixement, de l'àmbit de persones que pateixen ceguesa i sordesa, i, per tant, per actualitzar la norma a les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies, com també passa en altres àmbits de la societat. El braille..., les noves tecnologies permeten capacitar plenament les persones amb diferents capacitats sensorials.

Per això des de Junts pel Sí presentem la proposta de resolució per fer possible la no discriminació de les persones que pateixen algun tipus de discapacitat sensorial. I aquí, per corregir un error de forma en el redactat, demanaríem una esmena *in voce*. En modi-

ficariem el redactat, si els grups hi estan d'acord: en lloc d'instar directament el Govern espanyol, instem el Govern de la Generalitat perquè insti el Govern espanyol respecte als punts que plantequem.

El primer punt és fer possible la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial en matèria matrimonial. Bàsicament es vol suprimir l'exigència a aquestes d'acreditar mitjançant certificat mèdic la seva aptitud per prestar el consentiment matrimonial. Aquest punt s'ha estat treballant en el Congrés dels Diputats, però encara falta superar l'etapa del Senat.

El següent punt és instar també el Govern de l'Estat... –perdó–, el Govern de la Generalitat perquè insti el Govern de l'Estat que faci possible la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial en matèria d'atorgament d'escriptures, documents públics i testaments, bàsicament suprimint l'obligatorietat de presència de dos testimonis i introduint-hi les noves tecnologies, que permeten la lectura i la signatura.

I, finalment, també instar el Govern de la Generalitat –ara sí– a estudiar i presentar la modificació del Codi civil de Catalunya per fer efectiu el dret de no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial en matèria testamentària suprimint l'exigència de testimonis, suprimint la prohibició de fer testament tancat i suprimint la prohibició de cecs, sords i muts per ser testimonis.

Òbviament, aquestes no són les úniques reivindicacions del col·lectiu de les persones que ens acompanyen avui, amb discapacitat sensorial, de l'Associació Catalana per a la Integració del Cec o d'altres col·lectius que representen diferents tipus de discapacitats, però atesa la incidència en un aspecte tan íntim i personal i la urgència de l'entrada en vigor de la nova norma, des del Grup Parlamentari de Junts pel Sí considerem que és urgent donar-hi resposta, i per això demanem també el suport de la resta de grups parlamentaris.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. No hi han presentades esmenes, i, per tant, passem directament al posicionament de la resta de grups parlamentaris. En primer lloc, i per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Espejo-Saavedra.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Sí; muchas gracias, presidente. Efectivamente, creo que la propuesta que presenta el Grupo Junts pel Sí es adecuada. Concretamente, en Cataluña contamos con una ley de accesibilidad que se promulgó durante la legislatura pasada que no concuerda en absoluto con normativas civiles que hoy en día rigen en Cataluña, ya sean tanto de ámbito estatal como de ámbito autonómico, como es, en este caso, la exigencia de testigos para prestar consentimiento a personas que padecen alguna discapacidad de tipo sensorial.

En cuanto a la necesidad de un certificado médico para contraer matrimonio a personas que padecen una discapacidad sensorial, es evidente que es un error legislativo –que, por cierto, nadie advirtió en su momento–, aunque parece que existe un consenso por parte de todas las fuerzas políticas presentes en el Congreso de los Diputados de que es un error que hay que enmendar. Y, en ese sentido, nosotros no podemos sino dar apoyo a esta petición, que desde el Parlamento de Cataluña también se enviará, a través del Gobierno de la Generalitat, al Congreso de los Diputados.

Efectivamente, no es solo la cuestión del matrimonio o los testigos en escrituras, sino que también hay otras normas, como puede ser la Ley electoral, que contienen limitaciones para las personas que tienen discapacidades de tipo sensorial y que deberíamos también tratar en este Parlamento dentro del marco de la regulación también de la Ley electoral.

En todo caso, como digo, nosotros vamos a dar apoyo a todos los puntos de esta propuesta de resolución, porque nos parece que, efectivamente, en el siglo XXI las personas con discapacidad sensorial no pueden ver limitados en ningún caso ninguno de sus derechos fundamentales, y, por desgracia, algunas de las normativas, tanto civiles como electorales, pues, todavía los limitan.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la senyora Rosa Maria Ibarra.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, president. Deixi'm, primer, saludar els representants dels col·lectius afectats per la normativa que aquesta proposta pretén modificar, i, en especial, saludar els valencs que avui ens han volgut acompanyar.

Mirin, la proposta de resolució que avui ens presenten té dos àmbits d'actuació, diguem-ne, diferents: un que és instar el Govern de la Generalitat a instar l'Estat espanyol a modificar determinats preceptes del Codi civil, així com dels reglaments del notariat –i, per tant, entenem que aquesta n'és una part–, i un altre que és el que ens toca directament a nosaltres i que hauríem de poder fer amb una certa rapidesa, que és el de modificar determinats articles del Codi civil de Catalunya per tal, doncs, de que no es discrimini d'una manera evident aquests col·lectius dels que parla la proposta de resolució.

Nosaltres donarem recolzament a aquesta proposta, evidentment. Pel que sabem, l'apartat primer, la lletra *a*, en què es parla de la modificació de l'article 56 del Codi civil espanyol i l'article 58 de la Llei del Registre Civil, ja s'està duent a terme; si no ho recordo malament, està aprovat en el Congrés dels Diputats i això ha passat ja al Senat, i, per tant, això està en tràmit o en vies de solució. I hi ha la segona part, que és la de tot el que fa referència a l'atorgament d'escriptures i a la possibilitat, doncs, de testar, que això sí que encara s'ha de produir, aquest pas legislatiu.

Per tant, nosaltres hi donarem recolzament amb l'esperança i amb la voluntat, doncs, de que tota persona, sigui quina sigui la seva, diguem-ne, situació en aquest sentit, en les seves capacitats diferents, pugui estar en la igualtat de drets que evidentment qualsevol estat ha de tenir.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara, per part del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, té la paraula el senyor Joan Coscubiela.

Joan Coscubiela Conesa

Gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, saludar i agrair la presència dels representants de les persones i de les entitats representatives de les organitzacions de discapacitats sensorials. Agrair que se'ns hagi posat aquest tema sobre la taula per part del Grup de Junts pel Sí, perquè, en definitiva, és una problemàtica real.

Dir-los que ens ha sorprès, perquè, si vostès s'hi fixen bé, el que ens demanen és que el Parlament de Catalunya digui..., que el Govern català digui a les institucions espanyoles que facin una cosa que en aquests moments més o menys s'està fent per resoldre un conflicte que es va crear en l'anterior legislatura; sempre és una mica curiós, no?, dir que es faci una cosa que ja s'està fent. Però, després, hi ha una part més curiosa, i és que diguem al Govern català que faci una cosa que pot fer, que no ha fet, i ens diu que ho demanem al grup que dona suport al Govern. No deixa de ser un camí una mica laberíntic, no?, perquè que fàcil seria que Junts pel Sí digués al Govern al que dona suport que això ho fes sense necessitat de passar pel Parlament.

Però, bé, encarar aquestes qüestions des d'aquesta perspectiva crec que seria, en tot cas, defugir el tema de fons, i el tema de fons és que estem davant d'una evidència més del que ha passat durant molts anys, i és que les nostres lleis estan elaborades ignorant els drets de col·lectius molt importants, els seus drets civils, com si no existissin, com si no els volguéssim veure. De fet, és que durant molt de temps no s'ha pogut veure, no només en aquest cas, sinó en molts altres, l'existència de persones que tenen unes capacitats diferents de les que anomenem «normals»; que normal, evidentment, ho és tothom, des d'aquesta perspectiva, però curiosament la llei no ha fet aquest enfocament.

I, malgrat els mots avenços que s'han fet en aquesta qüestió, la prova de que la societat no ho té assumit és que fa lleis que reconeixen drets però que després, en diferents tractaments sectorials, aquests drets desapareixen –en aquest cas concret, el Codi civil.

Jo mateix va tenir l'oportunitat de viure en primera persona, com a diputat al Congrés dels Diputats, l'elaboració d'aquesta llei, la Llei de jurisdicció voluntària, que té moltes barbaritats, i, entre elles, no una de menor, que no va passar desapercebuda, i crec recordar que el company Gaspar Llamazares en el seu moment va posar de manifest aquesta qüestió –estic parlant de memòria–, i és la barbaritat que suposa exigir determinats requisits. Que no són un error, perquè un error seria haver-se oblidat d'alguna cosa; no, no, és

un desenfocament profund del tractament dels drets d'aquestes persones. Per tant, tot el nostre suport a aquesta proposta de resolució.

Només hi suggeriria una petita objecció d'estil: queda lleig que, des del Parlament de Catalunya, allò que és responsabilitat del Govern català ho posem al final i no al començament, perquè jo estic acostumat a que primer fas tu la feina i després exigeixes als altres que la facin. Llavors, m'atreveixo a suggerir al grup proponent, si no hi tenen cap inconvenient la resta de grups de la cambra i si la lletrada no ens diu que això no es pot fer, una esmena *in voce*, a més de la que ha proposat el grup proponent, i és que allò que li demanem al Govern de Catalunya que faci com a govern català, doncs, ho posem en primer lloc, que quedaria, crec, molt millor, perquè suposaria tenir autoritat: «Aquí ho fem, i, per tant, estem en condicions d'exigir a l'Estat espanyol que també ho faci.» Si no, és que queda fins i tot lleig, des del punt de vista de les formes, o almenys a mi m'ho sembla; potser és perquè tinc una cultura una mica antiquada, no?: «primer compleix i després exigeix», però, en qualsevol cas, ho suggereixo.

Si no, igualment ho votarem, perquè, hi insisteixo, més enllà d'aquestes coses, que em sembla una mica laberíntic el mecanisme que té Junts pel Sí per aconseguir que el Govern faci allò que pot fer directament, doncs, nosaltres estem absolutament d'acord en el contingut, que en el fons és del que es tracta, i, per tant, votarem a favor d'aquesta proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. La Mesa crec que no hi té cap inconvenient; no sé si... El senyor Ferran Pedret, eh?, tampoc no hi tindria cap inconvenient, entenc jo. (*Veus de fons.*) La resta de grups parlamentaris, tampoc. Tot el que sigui anar cap a la unanimitat en una votació sempre és bo. (*Veus de fons.*) Sí? (*Veus de fons.*) Molt bé. Doncs, moltes gràcies. Per tant, s'accepta aquesta proposta.

I, finalment, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, el senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí; gracias, presidente. Primero, dar la bienvenida a las personas que nos acompañan hoy en la comisión. Nosotros votaremos afirmativamente el punto número 2, que pasaría a ser el punto número 1, y haremos una abstención en el punto número 1, que pasaría a ser el número 2.

Y explico por qué: porque también, hombre, queda un poco de mal estilo incitar al Gobierno español a algo que ya está aprobado. Es decir, el día 2 de febrero se aprueba una propuesta del Grupo Popular que va precisamente dirigida al contenido que la moción presenta hoy aquí. Se aprueba el 2 de febrero, y el 28 de febrero ustedes presentan esta propuesta de acuerdo para instar al Gobierno español a aquello que ya está aprobando; hombre... Al final, pues, queda un poco feo, porque se quiere dar a entender que el Gobierno español actúa porque el Parlament de Catalunya dice que se haga lo que no se está haciendo, cuando en realidad se está haciendo y se está aprobando.

Es verdad que es un tema de justicia, de justicia social, y es verdad que la ley, el legislativo, pues, va actuando un poco a remolque de cómo avanza la sociedad. Y, por suerte, aunque llegue tarde, se está legislando a nivel de estado. Y sí que es verdad que, como dice la proposición, en la propuesta de acuerdo se pide que el Gobierno de Cataluña también legisle dentro de sus competencias en este sentido.

Por eso es una abstención en positivo, porque entendemos que lo que se solicita ya se hace, y un voto a favor de que el Gobierno de la Generalitat actúe sobre algo que tiene que hacer y que no está haciendo, y que es precisamente aquello que reclama el Gobierno español y que sí que está haciendo, que ya aprobó el 2 de febrero. Esta sería nuestra postura.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Doncs, passaríem, ara sí, ja a la votació. I passaríem a la votació de l'actual punt número 1 –de l'actual–, després d'haver acceptat el suggeriment del senyor Coscubiela la totalitat de diputats d'aquesta comissió.

Vots a favor del nou punt número 1? (*Veus de fons.*) No, del nou –del nou–; del nou, tal com ha quedat, sí.

S'aprova per unanimitat.

Vots a favor del punt número 2?

Vots en contra?

Abstencions?

S'aprova pel vot favorable de totes els grups parlamentaris, excepte l'abstenció del Grup Parlamentari Popular de Catalunya.

Moltes gràcies a totes i a tots, i especialment als invitats que han vingut aquí avui a la cambra a seguir aquest punt quart de l'ordre del dia.

Proposta de resolució sobre la coordinació de l'Administració de justícia per a detectar casos d'emergència social

250-00878/11

I, finalment, passarem al punt sisè, la Proposta de resolució sobre la coordinació de l'Administració de justícia per a detectar casos d'emergència social. En primer lloc, té la paraula, com a proponent de la proposta, i per part del Grup Parlamentari Catalunya Sí que es Pot, el senyor Joan Giner.

Joan Giner Miguélez

Moltes gràcies. Primer de tot, pel temps d'exposició, demano als grups parlamentaris que mirin la transacció que els he repartit, perquè siguin conscients dels acords a què hem arribat.

I començaria dient que aquesta proposta de resolució neix d'una trobada amb el col·legi de procuradors d'aquí, de Catalunya. Bàsicament, el que proposaven des del col·legi és el fet de millorar en la detecció de l'emergència social de les famílies quan són desnonades. A vegades les normes, els reglaments i els protocols serveixen per a molt, a vegades serveixen per a poc; en aquest cas, veiem que la no detecció de l'emergència social ha provocat inclús morts, en el cas de les elèctriques, a Reus, i, per tant, és important incidir-hi i veure que no hi està fallant cap afer.

El que veiem aquí és que falten o manquen protocols, manca coordinació entre l'Administració, i el que es dona és que fins a l'any 2013 no hi havia cap protocol que permetés avisar els serveis socials en cas de trobar-se un cas d'emergència social en un desnonament arreu de Catalunya; aquí és quan el col·legi de procuradors... I també hem pogut saber que el Departament de Justícia comença a signar convenis amb certs ajuntaments i el tribunal superior i més entitats de Catalunya per tal de que això es pugui arribar a donar.

Quina situació ens hem trobat, un cop hem proposat això i ho hem treballat amb el mateix departament per veure quina solució hi trobàvem? Que hi havia molts municipis que, efectivament, no havien signat aquests convenis amb cap òrgan judicial, i això provocava que, per desídia, diguéssim, o per omissió, els mateixos funcionaris que practicaven desnonaments no es comunicessin amb els serveis socials municipals, que són, al final, qui ha de posar la solució en aquests casos d'emergència social en cas de desnonaments.

Per tant, hi ha municipis com Barcelona on sí que passava, i hi ha municipis de fora de Barcelona on no passava, i això és una realitat. I municipis no petits; no en vull donar noms per no posar en ningú el focus. Per tant, el que sí que cal és que l'Administració de justícia de Catalunya es posi les piles en això i no permeti que això passi.

Per tant, la proposta de transacció a què hem arribat al final té, diguéssim, dos punts molt concrets. El primer és adoptar les mesures necessàries perquè, en qualsevol cas de desnonament, si es detecta per part dels treballadors de l'Administració de justícia, en cas de funcionaris judicials, i, òbviament, els procuradors que hi hagi..., es comunicui directament aquest cas a serveis socials. Això és molt rellevant.

I el segon punt transaccional al qual hem arribat és instar l'Associació Catalana de Municipis, la Federació de Municipis de Catalunya, les diputacions provincials i els consells comarcals –són els òrgans, diguéssim, territorials de Catalunya– a que firmin aquests convenis, a que facilitin aquest contacte, perquè, al cap i a la fi, el que s'està fent aquí és intentar que les persones en situació d'emergència social pateixin el menys possible.

Anunciar que, amb aquest nou redactat, el punt 2 original el retirariem; per tant, quedarien només l'esmena transaccional 1 i l'esmena transaccional 2 per a votació.

I, en aquest cas, hi faltaria un punt més –que no l'hem posat aquí, perquè l'hauríem de separar–, que és que, al final, els secretaris judicials que van als desnonaments no de-

penen del Govern de Catalunya, sinó que depenen del Govern de l'Estat, en aquest cas, i caldria, diguéssim, també que aquests treballadors col·laboressin en aquests convenis. I això, per tant, ho deixem per a una altra proposta; en tot cas, que quedi dit.

I res més.

El president

Per tant, senyor Giner, si no l'hem entès malament, hi hauria el primer punt transaccionat, un segon punt transaccionat, i vostès han retirat un dels punts, que seria el punt número 2. És així? *(Pausa.)* Molt bé.

Doncs, ara, per a la defensa de les esmenes presentades i ara ja transaccionades, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Junts pel Sí, la senyora Àngels Ponsa.

Àngels Ponsa i Roca

Gràcies, president. En primer lloc, agrair al Grup de Catalunya Sí que es Pot, i en concret al diputat Joan Giner, el fet d'haver arribat a aquest acord, amb la transacció que, com bé ell ha dit, se'n ha repartit.

Crec que l'objectiu final és ben compartit, eh?, i que l'acord a què hem arribat, doncs, el millora, aquest objectiu final, acomplert d'aquesta manera, no?, garantint que sempre i en qualsevol lloc del país, quan es produeix un llançament o un desnonament, cap família queda en situació de desemparament.

Jo no m'estendré més per no repetir el que el diputat Giner ha dit, molt ben explicat, però diguéssim que l'objectiu final que pretenem i que el Govern, doncs, s'hi implica és el que acabo de dir.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En el torn de la resta de grups parlamentaris, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gràcies, president. Bé, seré molt breu. Nosaltres avancem, doncs, que donarem suport a aquesta proposta de resolució, sobretot també després d'aquestes transaccions a les que han arribat amb el Grup de Junts pel Sí.

Bàsicament perquè nosaltres el que volíem posar de manifest és que ja existeixen altres protocols d'execució de les diligències de llançament, protocols que es van signar amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, com molt bé ha apuntat el company, el senyor Giner, l'any 2013, tant pel partit judicial de Barcelona, de manera específica, com també per la resta de partits judicials de Catalunya.

Per tant, nosaltres, si ja existeixen aquests protocols, el que ens preguntem és què és el que porta els professionals –com, per exemple, ara els procuradors– a que s'organitzin, a que es coordinin, a que signin aquests protocols pel seu compte per tal de notificar aquests casos d'emergència social amb els que es trobin durant els llançaments, és a dir, per posar en contacte aquelles persones en situació de risc per haver perdut la seva «vi-venda» amb els serveis socials de l'ajuntament.

Bé, nosaltres el que entenem és que això és competència de la Generalitat, que la Generalitat és qui té el deure i té l'obligació de vetllar perquè totes aquestes persones que es troben en risc i que es troben en una possible situació de pobresa immediata..., doncs, que la Generalitat se'n faci càrrec i sigui la que es coordini amb la resta d'ajuntaments.

Per tant, el que entenem és que existeixen aquests protocols, però que els protocols no acaben de funcionar, i que, a més a més, aquesta duplicitat o aquesta multiplicitat de protocols –per una banda, el del col·legi de procuradors i, per una altra banda, els que ha signat la Generalitat– no beneficia en cap cas els afectats pels desnonaments ni aquelles persones que es troben en aquestes situacions d'emergència.

Per tant, valorem molt positivament aquesta transacció, perquè creiem que va precisament encaminada en aquest sentit d'unificar i de realment adoptar aquestes mesures necessàries, doncs, perquè es tinguin en compte aquests casos, els llançaments d'aquestes persones que es trobin en aquesta situació.

I, per part nostra, únicament dir això, que hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la senyora Rosa Maria Ibarra.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, president. Bé, nosaltres també donarem recolzament a aquesta proposta de resolució, perquè realment entenem que hi ha unes situacions molt greus que es produeixen quan hi ha un llançament, doncs, d'una família, d'algú que perd el seu habitatge per un desnonament, no?

Tot i això, aquests protocols que ja existien, que ja estaven signats, tant a Barcelona com a la resta de Catalunya, eren protocols que, per exemple, quan van comparèixer els representants d'Amnistia Internacional, els posaven en valor, els valoraven molt favorablement, molt positivament, però a la pràctica hem vist que no han funcionat.

Per un costat, el de Barcelona ens deien els procuradors –que també vam poder parlar amb ells– que en alguns casos havia funcionat, però que en d'altres no. I els que es van signar en la resta de l'àmbit de Catalunya, doncs, no han funcionat, no? Sense anar més lluny, a Tarragona ens deien que no hi ha cap municipi que s'hi hagi adherit. Des de la Federació de Municipis de Catalunya, per altre costat, ens deien que no tenien informació, que la Generalitat no els donava la informació de quin era el grau de compliment d'aquest tipus de protocols.

Per tant, està bé que fem aquesta proposta de resolució, que aprovem aquesta proposta de resolució, perquè posi el focus en aquest tema. La nostra por o el nostre neguit és que acabis una proposta de resolució més i que seguim en la mateixa situació i que això no funcioni. Per tant, hi donarem recolzament, però evidentment haurem de fer un seguiment de que aquest tema es tiri endavant, de que el departament lideri el tema, que entenem que és molt important, lideri el fet de que tant els municipis que estiguin a l'associació catalana com a la federació de municipis, doncs, es puguin adherir a aquests convenis o es vulguin adherir a aquests convenis, i que, per tant, realment es doni compliment a la proposta de resolució.

I, finalment, doncs, els serveis socials... Jo crec que, al final, és el que anem a buscar, que els serveis socials tinguin més marge de maniobra i puguin atendre millor les necessitats d'aquelles persones que, finalment, perden el seu habitatge.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula el senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí; gracias, presidente. Nosotros votaremos a favor de esta propuesta, con unos comentarios.

Uno –algunos grupos lo confunden–, no es lo mismo un desahucio que una desocupación o un desalojo; no es lo mismo. Y, por lo tanto, la persona que sufre el drama de un desahucio..., toda la ayuda de la Administración posible, todas las ayudas sociales que sean necesarias.

Y, luego, que tenemos un problema grave de desahucios en la ciudad de Barcelona –un problema grave. Porque cuando alguien está en la oposición o protesta desde algunas plataformas, todo parece muy sencillo, pero cuando alguien gobierna ve la cruda realidad, en la que no todo es tan sencillo como parece. Y en Barcelona pasamos, desde el año 2015, de mil cien desahucios a 2.200 desahucios –en la ciudad de Barcelona. Y la señora Colau, cuando era candidata, era la candidata del desahucio cero, y ahora es la alcaldesa de una ciudad que es líder en desahucios.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. No sé si es volen pronunciar sobre les esmenes. Hi té dret, però crec que ho ha fet. *(Pausa.)* Ho declina; l'hi agraïm tots.

Passem, doncs, a la votació.

Vots a favor?

Per tant, aquesta proposta queda aprovada per unanimitat.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart d'una del migdia i deu minuts.